

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

Брой 5 (80), септември 2019 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

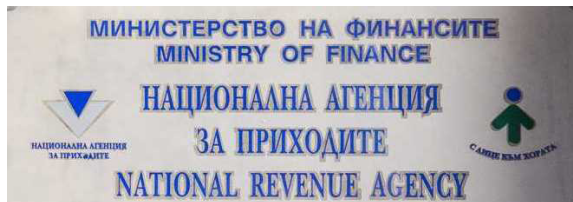
(бюлетинът отразява периода юли и август 2019 г.)

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
КЗЛД извърши проверка на НАП във връзка с нарушаване сигурността на личните данни	3
Влезе в сила нов Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация	5
Народното събрание ратифицира Протокола за изменение на Конвенцията за защита на лицата при автоматизирана обработка на лични данни	6
Европейската комисия отчете успешна първа година от започване прилагането на Регламент (ЕС) 2016/679	7
Заседание на Европейския комитет по защита на данните	9
Успешно завършил проект, финансиран от ЕС (проект e-OpenSpace)	11
Публикуван е първи брой на Информационен бюлетин по проект SMEDATA	13
Стартиращ международен проект по програма “Еразъм+”	14
IN MEMORIAM - Почина Джовани Бутарели, ръководител на Европейския надзорен орган по защита на данните	15
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	16
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	17
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	52

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

КЗЛД ИЗВЪРШИ ПРОВЕРКА НА НАП ВЪВ ВРЪЗКА С НАРУШАВАНЕ СИГУРНОСТТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

На 17 юли Комисията за защита на личните данни получи от Национална агенция за приходите (НАП) уведомление за нарушение на сигурността на личните данни. На среща на ръководствата на двете ведомства, НАП изрично декларира готовност за съдействие на КЗЛД за изясняване на всички обстоятелства за нерегламентирания достъп да данните от агенцията.

КЗЛД прие решение за извършване на проверка на НАП, която започна на 22 юли и приключи на 20 август с приемане на констатациите от нея. С оглед резултатите от проверката КЗЛД прие решение за прилагане на корективна мярка спрямо администратора на лични данни за съобразяване на операциите по обработване на лични данни с разпоредбите на Общия регламент относно защитата на данните. Общият регламент относно защитата на данните предвижда възможността заедно с корективната мярка да бъде наложена и имуществена санкция, респ. глоба. Налагането на корективна мярка под формата на „имуществена санкция“ се извършва по реда на Закона за административните нарушения и наказания, като производството се образува със съставяне и връчване на акт за установяване на административно нарушение. Индивидуалният размер на санкция се определя след като се вземат предвид направени от страна на нарушителя възражения в законоустановения срок.

В хода на извършената от екип на КЗЛД проверка на НАП е установено, че при осъществяване на дейността си, агенцията, в качеството ѝ на администратор на лични данни, не е приложила подходящи технически и организационни мерки, в резултат на което е осъществен неоторизиран достъп, неразрешено разкриване и разпространение на следните категории лични данни на физически лица: имена, ЕГН и адреси на български граждани, телефони, електронни адреси и друга информация за контакт, данни от годишни данъчни декларации на физически лица, данни от справките за изплатени доходи на физически лица, данни от осигурителни декларации, данни за здравноосигурителни вноски (но не и за медицински статус или информация за лечение на гражданите), данни за издадени актове за административни нарушения, данни за извършени плащания на данъци и осигурителни задължения през „Български пощи“ АД, както и данни за поискан и възстановен ДДС, платен в чужбина.

Установено е, че в неправомерно достъпената и разпространена в интернет пространството информация се съдържат лични данни на общо 6 074 140 физически лица, което включва 4 104 786 живи физически лица, български и чужди граждани и 1 959 598 починали физически лица.

С Решение от 23.08.2019 г. КЗЛД издаде Разпореждания на НАП на основание чл. 58, § 2, буква „г“ във връзка с чл. 57, § 1, буква „а“ и чл. 83, § 2, букви „а“, „в“, „г“, „е“ и „ж“ от Регламент (ЕС) 2016/679 за предприемане на подходящи технически и организационни мерки в контекста на действащото законодателство за защита на личните данни, като напр.:

- мерки с цел повишаване защитата при обработка на лични данни в приложения за електронни услуги към гражданите;
- извършване на анализ на риска на системите и операциите по обработването, включващи изготвени правила и функционални задължения за работа на всяка информационна система;
- извършване на оценка на въздействието при идентифициран „висок риск“ за всяка една система и предприетите мерки;

- извършване на оценка на въздействието при първоначално стартиране на нови информационни системи и приложения.

Срокът за изпълнение на разпорежданията е шестмесечен, считано от датата на получаването им.

На 28.08.2019 г., на основание чл. 87, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, Венцислав Караджов - Председател на Комисията за защита на личните данни, издаде Наказателно постановление на НАП за нарушение на чл. 32, § 1, буква „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, с оглед осъществен неоторизиран достъп, неразрешено разкриване и разпространение на личните данни на физически лица от информационните бази данни, поддържани от агенцията. Размерът на наложената санкция е 5 100 000 лева.

С издаването на наказателното постановление се ангажира административно-наказателната отговорност на НАП, в качеството ѝ на администратор на лични данни, за допуснатото неправомерно достъпване и разпространение на лични данни. Фактът, че тези данни са изтекли в публичното пространство, не означава автоматично, че с тях е извършена злоупотреба, доколкото злоупотребата предполага извършването на допълнителни действия, представляващи сами по себе си отделни престъпления.

В Комисията за защита на личните данни постъпват множество искания за разяснения относно реда за подаване на жалби и защита от злоупотреба с лични данни. Комисията информира гражданите, че предметът на жалбите и сигналите във връзка с нарушението на сигурността на лични данни в НАП е идентичен с предмета на извършената вече от КЗЛД проверка и в тази връзка съществува пречка за повторно търсене на административно-наказателна отговорност за същото нарушение. Това е проявление на правния принцип *ne bis in idem* (никой не може да бъде съден или наказван два пъти за едно и също нещо). Този принцип обаче не изключва търсене на обезщетения от страна на засегнатите физически лица, но това може да стане единствено по съдебен ред при спазване на общите съдопроизводствени правила. За целта не е необходимо да се иска официален документ от КЗЛД или произнасяне на Комисията по конкретен случай.

ВЛЕЗЕ В СИЛА НОВ ПРАВИЛНИК ЗА ДЕЙНОСТТА НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ И НА НЕЙНАТА АДМИНИСТРАЦИЯ

От 30 юли 2019 г. е в сила нов Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация. Правилникът е обнародван в Държавен вестник, брой 60 от 30.07.2019 г. В изпълнение на изискванията на чл. 26 от Закона за нормативните актове, в периода 17.06-17.07.2019 г. бе проведена обществена консултация по проекта за правилник.

С измененията и допълненията в Закона за защита на личните данни от месец февруари 2019 г. в националното законодателство бяха въведени мерки по изпълнение на Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните), и бе транспонирана Директива (ЕС) 2016/680.

Влезлите в сила, считано от 2 март 2019 г., промени осигуряват защита на физическите лица във връзка с обработването на техни лични данни в съответствие с Общия регламент, както и във връзка с обработването на лични данни от компетентните в наказателната и полицейската дейност органи.

Тъй като Регламент (ЕС) 2016/679 значително разширява и засилва задачите и правомощията на надзорните органи по защита на данните, КЗЛД разполага вече с правомощия за разследване, корективни правомощия и правомощия по даване на разрешения и становища, както по линия на Общия регламент относно защитата на данните, така и по линия на Директивата за защита на личните данни в полицейската и наказателната дейност. В допълнение, за комисията възникват както задължения за сътрудничество с другите надзорни органи в ЕС, в рамките на които тя ще участва в различни форми на взаимопомощ и в съвместни операции, така и задължения за участие в т.нар. механизъм за съгласуваност.

В допълнение към обществените отношения, свързани със защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни, Законът за защита на личните данни урежда статута на Комисията за защита на личните данни като надзорен орган, отговорен за защита на основните права и свободи на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и улесняване на тяхното свободно движение в Европейския съюз. Общият регламент относно защитата на личните данни урежда задачите и правомощията на надзорните органи (какъвто е КЗЛД) в държавите членки на ЕС. Независимо от това, в национален план е необходимо да бъдат създадени правила, които да уреждат дейността на КЗЛД и на нейната администрация, както и реда за разглеждане на производствата пред нея.

Правилникът за дейността на КЗЛД и на нейната администрация е изготвен на основание чл. 9, ал. 2 от ЗЗЛД и има за цел да уреди структурата и организацията на работа на комисията. В структурно отношение администрацията на КЗЛД е обособена в четири дирекции с обща численост 83 щатни бройки. Освен функционалните задължения на отделните дирекции от общата и специализираната администрация, Правилникът подробно разписва правилата, по които ще се развиват производствата пред КЗЛД по Регламент (ЕС) 2016/679 и по ЗЗЛД. Уредена е последователността от действията, които съответните административни звена реализират в изпълнение на своите функционални задължения по всяко отделно производство, вкл. по въпроси, предмет на анализ и доклад до комисията, срокове за предприемане на съответни действия, актове, с които приключват съответните производства. Разписани са действията във връзка със сътрудничеството на КЗЛД с надзорни органи на други

държави на ЕС. Специални раздели са отделени на разглеждането на уведомления за нарушения на сигурността на личните данни, както и на водените от КЗЛД публични и непублични регистри. Самостоятелен раздел дефинира дейностите по одобряване, изменение или допълнение на кодекси за поведение. Предвидени са и правила относно организирането и провеждането на обучение в областта на защитата на личните данни.

Правилникът за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация е публикуван на институционалния сайт в раздел „Правна рамка“ (ТУК).

НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ РАТИФИЦИРА ПРОТОКОЛА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА КОНВЕНЦИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЦАТА ПРИ АВТОМАТИЗИРАНА ОБРАБОТКА НА ЛИЧНИ ДАННИ

На 11 септември 2019 г. Народното събрание ратифицира със закон Протокола (CETS № 223) за изменение на Конвенцията за защита на лицата при автоматизирана обработка на лични данни (ETS № 108).

Конвенцията за защита на лицата при автоматизираната обработка на лични данни, известна като Конвенция 108 е приета през 1981 от Съвета на Европа. Тя е първият правно обвързващ международен акт, приет в областта на защитата на личните данни.

България е ратифицирала Конвенция 108 на 18 септември 2002 г.

След 7 години интензивна работа и преговори, на 18 май 2018 г., на 128-ата Среца на Комитета на министрите на Съвета на Европа в Елсинор, Дания, бе приет Протокола (CETS № 223) за изменение на Конвенция 108 (ETS № 108). При приемането му бе подчертано значението на бързото присъединяване на максимален брой страни, за да се улесни формирането на всеобхватен правен режим за защита на данните в рамките на модеризираната Конвенция. Държавите-членки и другите страни по Конвенцията бяха призовани за незабавно започване на процеса съгласно националното им законодателство, водещо до неговото ратифициране, одобряване или приемане.

Протоколът е открит за подписване на 10 октомври 2018 г., когато на специална церемония в сградата на Съвета на Европа в Страсбург протоколът е подписан от 20 страни членки на Съвета на Европа (Австрия, Белгия, България, Чешката република, Естония, Финландия, Франция, Германия, Ирландия, Латвия, Литва, Люксембург, Монако, Нидерландия, Норвегия, Португалия, Русия, Испания, Швеция и Обединеното кралство), както и от Уругвай. При условие за последваща ратификация, с декларация за временното му прилагане до влизането му в сила, от името на България Протоколът е подписан от българският постоянен представител към Съвета на Европа посланик Катя Тодорова.

С Решение № 480 от 5 август 2019 г. Министерският съвет предложи на Народното събрание със закон да ратифицира Протокола, при следната декларация: „Република България ще прилага временно този Протокол в съответствие с член 37, параграф 3 от него.“

Разпоредбите на Протокола са в съответствие с Конституцията, с българското законодателство, с международните задължения на Република България и с правото на Европейския съюз и не изискват мерки от законодателен характер с оглед на тяхното прилагане. По силата на международноправните си ангажименти Република България следва да ратифицира Протокола за изменение на Конвенцията за защита на лицата при автоматизираната обработка на лични данни.

Модернизирането на Конвенция 108 отговаря на предизвикателствата пред неприкосновеността, които са резултат от развитието на новите информационни и комуникационни технологии и изграждането на цифровото общество. Модернизираната конвенция ще осигури силна правна рамка против злоупотребите, които са един от основните проблеми на съвременното общество. Засилва се механизмът за гарантиране на ефективното прилагане на Конвенцията.

Протоколът за изменение на Конвенция 108 е израз на постигнатия широк консенсус за изменение на Конвенцията в следните аспекти: запазване на общия и технологически неутралния характер на разпоредбите на Конвенцията; запазване на единството и съвместимостта на Конвенцията с други правни инструменти; препотвърждаване на отворения характер на Конвенцията, чрез който тя има уникален потенциал да бъде универсален стандарт за защита. С разпоредбите на Протокола се въвежда принципът на пропорционалност на намесата, а именно преследването на правомерна цел и постигането на справедлив баланс на интересите - публични и частни, а също така и на засегнатите права и свободи. Специална закрила се предвижда по отношение на някои категории лични данни (генетични данни; биометрични данни; лични данни, свързани с престъпления, наказателни производства и присъди, както и лични данни, разкриващи информация за расов или етнически произход, политически възгледи, членство в синдикални организации, религиозни или други убеждения, здравен или сексуален живот).

Протоколът съдържа съответните нововъведения като задължението за уведомяване за нарушения на сигурността на данните и засилване на изискването обработката на данните да се извършва пропорционално и да се прилага принципът за минимизиране на данните. Засилва се отчетността на администраторите на данни и прозрачността на обработката на данни, което е от съществено значение за поддържането на доверие в цифровата среда. Предоставянето на възможност на физическите лица да знаят, разбират и контролират обработката на техните лични данни е в основата на принципа на прозрачност на обработката на данните, заложен в разпоредбата на чл. 10 от Протокола относно изменението на чл. 8 от Конвенцията.

Протоколът укрепва ролята на Комитета по Конвенцията, който ще оценява спазването ѝ от страните по конвенцията.

Протоколът ще влезе в сила след като бъде ратифициран от всички държави страни по Конвенция 108. Модернизираната конвенция ще продължи да бъде отворена за присъединяване за всяка държава в света като единствен по рода си световен стандарт в защитата на личните данни.

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ ОТЧЕТЕ УСПЕШНА ПЪРВА ГОДИНА ОТ ЗАПОЧВАНЕ ПРИЛАГАНЕТО НА РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/679

На 24.07.2019 г. Европейската комисия публикува доклад до Европейския парламент и Съвета на ЕС, със заглавие „Правилата за защита на данните като средство за доверие в ЕС и извън него - преглед“. Едновременно с това Комисията излезе с прессъобщение, озаглавено „Общият регламент относно защитата на данните показва резултати, но работата трябва да продължи“.

Малко повече от година след влизането в сила на Общия регламент относно защитата на данните, Европейската комисия представя със своя доклад въздействието на правилата на ЕС за защита на данните и възможностите за допълнително подобряване на неговото изпълнение. В документа се прави заключението, че повечето държави

членки са създали необходимата нормативна уредба и че новата система за укрепване на прилагането на правилата за защита на данните започва да функционира добре. Предприятията развиват култура на спазване на изискванията, а гражданите стават все по-осведомени за своите права. В същото време в международен план напредва сближаването в посока високи стандарти за защита на данните.

В доклада се отбелязва, че според проучване на Евробарометър, публикувано през май 2019 г., Общият регламент относно защитата на данните е довел до повишаване на осведомеността на гражданите на ЕС за правилата за защита на данните и за техните права. Едновременно с това, само 20 % от европейците знаят кой публичен орган носи отговорност за защитата на техните данни. Това е причината, поради която Европейската комисия стартира това лято нова кампания за насърчаване на европейците да четат декларациите за поверителност и да оптимизират настройките за неприкосновеност на личния живот.

Според доклада, въпреки че новите правила за защита на данните са постигнали много от своите цели, необходими са конкретни стъпки за по-нататъшно засилване на тези правила и тяхното прилагане:

- **Един континент, един закон:** Към днешна дата всички държави членки с изключение на три (Гърция, Португалия и Словения) са актуализирали националните си закони за защита на данните в съответствие с правилата на ЕС. Комисията ще продължи да наблюдава законите на държавите членки, за да се гарантира, че уточняващите национални разпоредби, свързани с Общия регламент относно защитата на данните, са в съответствие с регламента, и че няма свръхрегулиране от страна на националното законодателство. Ако е необходимо, Комисията няма да се поколебае да използва инструментите, с които разполага, включително процедурата за нарушения, за да гарантира, че държавите членки правилно транспонират и прилагат правилата.

- **Предприятията приспособяват своите практики:** Спазването на регламента помогна на предприятията да повишат сигурността на своите данни и да използват неприкосновеността на личния живот като конкурентно предимство. Комисията ще подсили набора от инструменти за предприятията, съдържащ се в Общия регламент относно защитата на данните, за да се улесни спазването, като разработи например стандартни договорни клаузи, кодекси за поведение и механизми за сертифициране. В допълнение, Комисията ще продължи да подпомага малките и средните предприятия при прилагането на правилата.

- **Засилена роля на органите за защита на данните:** Регламентът предостави на националните органи за защита на данните повече правомощия за прилагане на правилата. През първата година националните органи за защита на данните са се възползвали от тези нови правомощия ефективно, когато е било необходимо. Също така, органите за защита на данните осъществяват по-тясно сътрудничество в рамките на Европейския комитет по защита на данните. До края на юни 2019 г. чрез механизма за сътрудничество са разгледани 516 трансгранични случая. Комитетът следва да засили водещата си роля и да продължи изграждането на култура на защита на данните в целия ЕС. Освен това Комисията насърчава националните органи за защита на данните да обединят своите усилия, например чрез провеждане на съвместни разследвания. Европейската комисия ще продължи да финансира националните органи за защита на данните в усилията им да достигнат до заинтересованите страни.

- **Правилата на ЕС - отправна точка за по-добра защита на данните в целия свят:** Все повече държави по цял свят приемат съвременни правила за защита на данните, като използват стандарта на ЕС в тази област като отправна точка. Това сближаване във възходяща посока открива нови възможности за безопасни потоци от данни между ЕС и трети държави. Комисията ще засили още повече диалога си относно адекватното ниво на защита, включително в областта на правоприлагането. По-специално, тя има за цел да приключи текущите преговори с Република Корея през идните месеци. Освен адекватното ниво на защита, Комисията си поставя за цел да проучи възможността за изграждане на многостранни рамки за обмен на данни в условията на доверие.

В прессъобщението по повод публикувания доклад, първият заместник-председател на Европейската комисия, Франс Тимерманс заявява: „Европейският съюз се стреми да запази челна позиция в сферата на защитата на личните данни в цифровата трансформация, като същевременно се възползва от многобройните възможности, които тя предлага за създаване на работни места и за иновации. Данните се превръщат в ценен елемент на процъфтяващата цифрова икономика и играят все по-важна роля за разработването на иновативни системи и машинно самообучение. За нас е от съществено значение да оформим глобалното поле за развитието на технологичната революция и за правилното ѝ използване при пълно зачитане на индивидуалните права.“

Комисарят по въпросите на правосъдието, потребителите и равнопоставеността между половете, Вера Йоурова добавя: „Общият регламент относно защитата на данните започва да дава резултати. Той предоставя на европейците ефикасни инструменти за справяне с предизвикателствата на цифровизацията и им дава контрол над личните им данни. На предприятията регламентът предоставя възможности да извлекат максимална полза от цифровата революция, като същевременно гарантира доверието на гражданите в нея. Извън Европа той създава възможности за цифрова дипломация за насърчаване на потоци от данни въз основа на високи стандарти между държави, споделящи ценностите на ЕС. Усилията обаче трябва да продължат, така че новият режим за защита на данните да стане напълно функциониращ и ефективен.“

В съответствие с Общия регламент относно защитата на данните, Европейската комисията ще докладва за неговото изпълнение през 2020 г., за да оцени постигнатия напредък след две години на прилагане.

ЗАСЕДАНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ КОМИТЕТ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

На 9 и 10 юли 2019 г. се състоя поредното пленарно заседание на Европейския комитет по защита на данните. То бе председателствано от Венцислав Караджов – заместник председател на Европейския комитет по защита на данните и председател на българския надзорен орган – Комисията за защита на личните данни. Разгледани бяха широк кръг въпроси и бяха приети съответните документи.

Приети бяха Насоки относно видеонаблюдението, в които се пояснява как Регламент 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните) се прилага за обработването на лични данни при използване на видео устройства, като целта на документа е да се гарантира последователното прилагане на Регламента. Насоките обхващат както традиционните, така и интелигентните видеоустройства. За последните насоките се фокусират върху правилата относно обработването на специални категории данни. В допълнение, насоките обхващат законосъобразността на обработването, приложимостта на изключението за домашни цели и разкриването на записи на трети страни. Насоките ще бъдат предмет на обществено обсъждане.

Комитетът прие съвместен отговор с Европейския надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) на искането на Комитета на Европейския парламент за граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи (LIBE) за правна оценка на въздействието на американския закон за облачните технологии върху правната рамка на ЕС за защита на данните, както и за мандата за договаряне на споразумение между ЕС и САЩ за трансграничен достъп до електронни доказателства с цел съдебно сътрудничество по наказателни дела. Законът за облачните технологии позволява на правоприлагащите органи в САЩ да изискват разкриването на данни от доставчиците на услуги в САЩ, независимо

от това къде се съхраняват данните. ЕДРВ и ЕНОЗД подчертават, че едно цялостно споразумение между ЕС и САЩ относно трансграничния достъп до електронни доказателства, съдържащо строги процедурни и реални гаранции за основните права, би бил най-подходящият инструмент за осигуряване на необходимото ниво на защита на субектите на данни в ЕС и правната сигурност за бизнеса.

Комитетът прие становище по предоставен от датския орган проект на Стандартни договорни клаузи, с които се въвеждат рамкови условия на обработване от страна на обработващ лични данни. Становището, което е първото по тази тема, има за цел да осигури съгласувано прилагане на член 28 от Регламент 2016/679, отнасящ се до обработващите лични данни. Комитетът прави няколко препоръки, които трябва да бъдат взети под внимание, за да може проектът да се счита за стандартни договорни клаузи. Ако всички препоръки бъдат изпълнени, датският орган ще може да използва този проект на споразумение като стандартни договорни клаузи съгласно член 28 параграф 8 от Регламента.

Прието бе становище по предоставения от Австрийския надзорен орган проект на решение относно критериите за акредитиране на органи за наблюдение на кодекси за поведение. Комитетът прие, че всички кодекси, които обхващат непублични органи и институции, трябва да имат акредитирани органи за наблюдение в съответствие с Регламент 2016/679.

Комитетът прие становище относно компетентността на надзорен орган в случай на промяна в обстоятелствата, свързани с основното или единственото място на установяване. Това може да настъпи, когато основното място на установяване е преместено в рамките на ЕИП (Европейското икономическо пространство), когато основно място на установяване се премества от трета държава в ЕИП или когато вече няма основно, или единствено място на установяване в ЕИП. Становището на комитета е, че при такива обстоятелства компетентността на водещия надзорен орган може да бъде прехвърлена на друг надзорен орган. В този случай, процедурата за сътрудничество, предвидена съгласно член 60, продължава да се прилага, като новият надзорен орган е задължен да си сътрудничи с предишния, както и с другите засегнати надзорни органи и да се стреми към постигането на консенсус. Прехвърлянето може да продължава, докато не е взето окончателно решение от компетентния надзорен орган.

ЕКЗД и ЕНОЗД приеха съвместно становище относно аспекти на защитата на личните данни при обработването на данните на пациенти в инфраструктурата за предоставяне на електронни услуги в здравеопазването (eHDSI – eHealth Digital Service Infrastructure). Това е първото съвместно становище на ЕКЗД и ЕНОЗД, прието в отговор на искане на Европейската комисия съгласно член 42, параграф 2 от Регламент 2018/1725 относно защитата на данните в институциите и органите на ЕС (Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни). ЕКЗД и ЕНОЗД считат, че в тази специфична ситуация и за конкретното обработване на данни на пациенти в рамките на eHDSI, няма причина да се разграничат от оценката на Европейската комисия за ролята ѝ на обработващ лични данни в eHDSI. Освен това, в съвместното становище се подчертава необходимостта да се гарантира, че всички задължения на Комисията, като обработващ лични данни, при тази обработка на данни, както са посочени в приложимото законодателство за защита на данните, са ясно определени в съответния акт за изпълнение.

Прието бе становище относно списъка за оценка на въздействието върху защитата на данните, представен от Кипър. Тези списъци са важен инструмент за съгласуваното прилагане на Регламент 2016/679 в рамките на ЕИП. Извършването на оценка на въздействието върху защитата на данните подпомага идентифицирането и смекчаването на рисковете за защита на данните, които могат да засегнат правата и свободите на хората. По принцип, преди да започне дейността по обработване, всеки администратор на лични данни трябва да оцени дали се изисква извършване на оценка на въздействието. Националните надзорни органи изготвят и публикуват списък на видовете операции по обработване, които подлежат на оценка на въздействието върху защитата на данните.

Комитетът прие становище относно списъци, предоставени от френския, испанския и чешкия надзорни органи, за видовете операции по обработване, при които не се изисква извършване на оценка на въздействието върху защитата на данните. В изпълнение на чл. 35 ал. 5 от Регламент 2016/679, надзорните органи следва да съобщават на Комитета съставените от тях списъци на тези видовете операции по обработване.

Приета бе препоръка по представения от ЕНОЗД списък на видовете операции по обработване, за които се изисква оценка на въздействието върху защитата на данните. В изпълнение на член 39, параграф 6 от Регламент (ЕС) 2018/1725, ЕНОЗД трябва да се консултира с Комитета преди приемането на тези списъци, доколкото те се отнасят за операции по обработване от администратор, действащ съвместно с един или повече администратори, различни от институциите и органите на Съюза.

УСПЕШНО ЗАВЪРШИЛ ПРОЕКТ, ФИНАНСИРАН ОТ ЕС (ПРОЕКТ E-OPENSOURCE)

На 31 август 2019 г. приключи изпълнението на Европейския проект с название „e-OpenSpace – Европейска иновативна отворена платформа за електронен обмен на информация и устойчиво предоставяне на образование за възрастни в сферата на защитата на неприкосновеността и личните данни”, финансиран чрез програма „Еразъм+“, номер на договор 2017-1-BG01-KA204-036351. Проектът е наднационално усилие на органите по защита на данните на България, Полша и Хърватия, Ягелонския и Софийския университети и италианската неправителствена организация GVMAS. Координатор и водещ партньор бе Комисията за защита на личните данни, а проектен ръководител - Венцислав Караджов, председател на КЗЛД и заместник-председател на Европейския комитет по защита на данните. Координатор на проекта от страна на КЗЛД бе Христо Аламинов, главен експерт в отдел „Международно сътрудничество и управление на проекти”. Проект „e-OpenSpace“ бе с продължителност 2 години, а бюджетът му - 357 719,35 лева (182 899 евро).

В края на март 2017 г. КЗЛД кандидатства с проектно предложение по програма „Еразъм+“. Предложението бе одобрено и предложено за финансиране, а договарянето за безвъзмездна помощ бе подписан в края на месец септември 2017 г.

Проект e-OpenSpace е разработен, за да бъде ефективно решение за стратегическо наднационално сътрудничество за гарантиране на сигурността и свободното движение на лични данни в ЕС. Проектът заслужава внимание поради няколко основни причини. На първо място, това е първият проект на Комисията за защита на личните данни, в който тя се заема с нелеката задача на координатор – водещ партньор, обединяващ усилията на всички членове на проектния консорциум. Чрез тези последователни действия, Комисията не само изпълнява Политиката на партньорство от Стратегията на Комисия за защита на личните данни за развитие в областта на защитата на личните данни (Хоризонт 2022), но се нарежда сред българските държавни институции, които координират дейностите по наднационални проекти.

На следващо място, проектът даде възможност за разгръщане на широка мрежа от партньорства на КЗЛД сред чуждестранни организации. Не на последно място, създадени бяха условия за изграждане на административен капацитет в КЗЛД, което способства за последващите резултати в управлението на международни проекти.

Проектният консорциум си постави за цел осигуряването на единно облачно пространство за националните органи по защита на данните, с цел изпълняване на задачи си в областта на обучението в съответствие с Европейската правна рамка за защита на данните. Основната цел на проекта е да

насърчи неформалното дигитално обучение и осведомеността в областта на неприкосновеността на личния живот и защитата на личните данни.

Партньорите по проекта изследваха гъвкави начини за обучение за интегриране на практически и теоретични знания за осигуряване на умения в областта на защитата на данните и насърчаване на общ подход и синергия между държавите - членки на ЕС, при провеждането на обучения и инициативи за повишаване на осведомеността. Основното практическо средство за постигането на тази цел бе разработването на уеб базирано решение за осигуряване на среда за сътрудничество и открито, иновативно и приобщаващо неформално цифрово обучение - <http://eopen.cdpd.bg/>.

По време на изпълнението на проекта бяха проведени 4 международни координационни срещи на проектния консорциум.

Втората международна среща бе организирана от Хърватската агенция за защита на личните данни и се проведе на 5 юни 2018 г. в гр. Загреб.

Домакин на първата среща, проведена през декември 2017 г. бе Комисията за защита на личните данни

Организатор на третата среща (януари 2019г.) бе италианската неправителствена организация GVMAS

Домакин на последната, четвърта среща (20 август 2019 г.) бе полският орган за защита на личните данни

В периода 13 – 17 май 2019 г. се проведе краткосрочното обучение за служители на партньорите по проект „e-OpenSpace”. По покана на водещия партньор по проекта – Комисията за защита на личните данни, взеха участие представители на всички партньори на проектното начинание. Участниците бяха запознати в детайли с разработените по проекта интелектуални продукти: „Каталог на добрите практики в сферата на неформалното обучение на възрастни”; „Насоки за електронно осъществяване на неформални дигитални обучения в сферата на защитата на личните данни”; „Общ учебен план” и отворените образователни ресурси за неформално дигитално обучение по защита на данните към него; „Методология за валидиране на резултатите от проведеното неформално дигитално обучително съдържание в сферата на защита на личните данни”.

За първи път беше демонстрирана и пилотната обучителна платформа – e-OpenSpace. Нейните функционалност и съдържание създават непосредствена възможност за националните надзорни органи по защита на данните от България, Полша и Хърватия да организират първите неформални обучения в областта на защита на личните данни в рамките на 2019 г. Във времето за дискусия в отделните дни бе обсъден опитът на партньорите по проекта, обобщени

бяха добри практики, както и конкретни стъпки за бъдещото развитие на платформата e-OpenSpace и нейното съдържание.

През второто и третото тримесечие на 2019 г. партньорите реализираха 4 национални събития за разпространение на резултатите по проект „e-OpenSpace“. В тях взеха участие повече от 200 души, които бяха запознати с разработените по проекта интелектуални продукти. Беше демонстрирана пилотната обучителна платформа e-OpenSpace, достъпна на интернет адрес: <http://eopen.cpdp.bg/>.

ПУБЛИКУВАН Е ПЪРВИ БРОЙ НА ИНФОРМАЦИОНЕН БЮЛЕТИН ПО ПРОЕКТ SMEDATA

През месец август 2019 г. беше публикуван **първи брой на Информационен бюлетин по проект „SMEDATA**: Осигуряване на най-висока степен на защита на неприкосновеността на личния живот и личните данни чрез иновативни инструменти за малки и средни предприятия и граждани“. В бюлетина е предоставена информация за проведените две проучвания относно прилагането на Общия регламент относно защитата на данните от малките и средните предприятия (МСП), както и от техните асоциации

и сдружения. Представени са следващите етапи от осъществяването на проекта, включително организирането на обучения за представители на МСП.

Проектът цели предоставянето на практически инструментариум на малките и средните предприятия, за постигане на съответствие с Общия регламент относно защитата на данните, като стремежът е да се осигури най-висока степен на защита на неприкосновеността на личния живот и защита на личните данни чрез иновативни инструменти за МСП и гражданите.

След реализирането на дейностите по проекта, представителите на МСП ще разполагат с интегрирани дигитални решения за достъп до богата база данни с практика както на националните надзорни органи, така и на съда на национално и европейско ниво, достъпни чрез мобилно приложение и самообучаващ се алгоритъм.

Комисията за защита на личните данни е координатор на проект „SMEDATA“, съфинансиран от Европейската комисия по Програма „Права, равенство и гражданство 2014 – 2020“ на Европейския съюз. Партньори по проекта са Съюза на юристите в България, „Апис Европа“, ЕУ България, Италианският орган по защита на данните, университетът „Рома Тре“ и Европейската асоциация на жените юристи – клон България. Общият бюджет на проекта е 1 089 961,92 лева (557 288,68 евро), като е предвидено изпълнението му да приключи в края на ноември 2020 г.

СТАРТИРАЩ МЕЖДУНАРОДЕН ПРОЕКТ ПО ПРОГРАМА „ЕРАЗЪМ+“

По инициатива на Комисията за защита на личните данни в началото на 2019 г. беше подготвено и подадено проектно предложение с наименование “AI-Trans: Increasing AI Transparency Through Digital Alternative Learning of Privacy Training” по програма „Еразъм +“. Предложението беше одобрено за финансиране през месец юли 2019 г.

Одобреният проект има за цел да създаде иновативно обучително съдържание въз основа на вече създадено устойчиво и дългосрочно стратегическо партньорство между национални надзорни органи, академични среди и организации на гражданското общество. Той осигурява знания и развитие на уменията свързани с поверителността и защитата на личните данни във връзка с новите технологии и по-специално с изкуствения интелект (AI – Artificial Intelligence) и интернет на свързаните устройства (IoT – Internet of Things). Проектът е първи по рода си обединяващ национални органи по защита на данните, университети и организация на гражданското общество от 5 държави – Италия, Полша, България, Португалия и Молдова.

„AI-Trans“ е междусекторен проект, насочен към хоризонтална политика на защитата на личните данни. Изкуственият интелект (AI), Интернет на свързаните устройства (IoT), „умните“ домашните приспособления не са научна фантастика, те присъстват в ежедневието не само у дома, но и на работното място. За тяхното управление и използване се изискват нови умения, способности и знания. Обща цел на “AI-Trans” е насърчаване на иновативното образование и информираност в областта на съвременните високотехнологични предизвикателства чрез обучение за защита на личните данни и неприкосновеността на личния живот. Конкретните цели на проекта са:

а. Подпомагане на устойчивото стратегическо партньорство между органите за защита на данните, академичните среди и неправителствения сектор в ЕС в областта на AI и IoT чрез обучение за защита на данните и разяснения за защитата на неприкосновеността на личния живот;

б. Разработване на удобно за потребителите иновативно съдържание за обучение в областта на AI и IoT чрез обучение за защита на данните и разяснения за защитата на неприкосновеността на личния живот;

Бюджетът на проекта е 129 103 евро, а продължителността на изпълнение на проектните дейности е 21 месеца.

Съфинансиран от програма
„Еразъм+“
на Европейския съюз

IN MEMORIAM

ПОЧИНА ДЖОВАНИ БУТАРЕЛИ - РЪКОВОДИТЕЛ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ НАДЗОРЕН ОРГАН ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

На 20 август 2019 г. почина Джовани Бутарели – ръководител на Европейския надзорен орган по защита на данните.

Джовани Бутарели (роден 1957 г.) е избран за ръководител на Европейския надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) на 4 декември 2014 г., с петгодишен мандат, със съвместно решение на Европейския Парламент и Съвета на ЕС. От януари 2009 г. до декември 2014 г. Джовани е помощник-надзорник.

Преди да се присъедини към ЕНОЗД, в периода от 1997 г. до 2009 г., Джовани Бутарели е Главен секретар на италианския орган за защита на данните. Като част от италианската правораздавателна система с ранг на касационен съдия, той участва в множество инициативи и срещи за защита на данните и свързаните с това въпроси на международно равнище.

Опитът на Джовани Бутарели в защитата на данните включва участие в много формати на ниво Европейски съюз и в Съвета на Европа (като консултант, Консултативен комитет на Конвенцията за защита на лицата при автоматизираната обработка на лични данни, Проектна група за защита на данните, Групата специалисти по достъп до официална информация, Венецианската комисия). Джовани участва в редица срещи, семинари и обсъждания, организирани от Европейския Парламент и има принос с множество публикации в специализираната литература и конкретно в областта на защитата на личните данни.

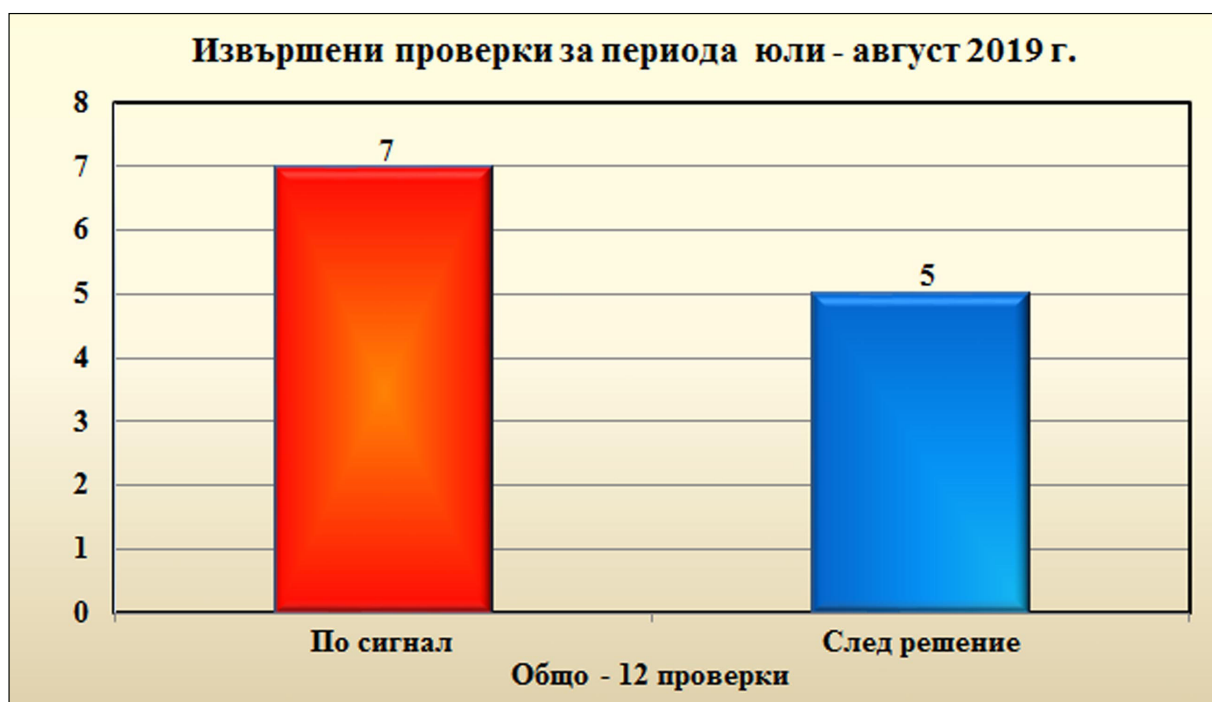
В своята дейност като университетски преподавател, Джовани дава своя принос за формирането на специалисти в областта на неприкосновеността на личния живот.

На 10 септември 2019 г., в Брюксел, на специално организирано мемориално събитие, приятели и колеги от общността на специалистите в сферата на защита на неприкосновеността, отдадоха почит към живота и делото на Джовани Бутарели.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА ЮЛИ - АВГУСТ 2019 г.

На основание чл. 58, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. за месеците юли и август 2019 г. са извършени общо 12 проверки – 7 след постъпили в КЗЛД сигнали и 5 след решение на КЗЛД.

Разгледани са 117 искания, включително различни запитвания по актуални въпроси, относно защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни, предимно свързани с осъществяване на видеонаблюдение. На всички податели са изпратени съответни отговори, а когато е необходимо са изпращани и на съответните органи или институции, за отношение по компетентност.

Във връзка с констатации, че с определени операции по обработване на лични данни са нарушени разпоредби на регламента, за отчетния период КЗЛД е упражнила корективни правомощия по чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, като е издадено 1 Разпореждане (на Национална агенция за приходите) и са съставени 3 Акта за установяване на административно нарушение (на Национална агенция за приходите, „ДСК Банк“ ЕАД и „Еконт Експрес“ ООД).

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

КЗЛД публикува в своя бюлетин и на институционалния си сайт решения по жалби, с цел да се осигури прозрачност за обществеността относно практиката на Комисията при разглеждането на жалби на граждани. За постигането на тази цел не е необходимо публикуване на всички решения на КЗЛД по жалби, а отразяване произнасянето на Комисията по различни казуси. Всички публикувани решения на КЗЛД са с анонимизирани лични данни на физическите лица и голяма част от имената на юридическите лица.

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-902/2018 г.

София, 22.07.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав, председател – Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на редовно заседание, проведено на 26.06.2019 г. и обективизирано в протокол № 27/26.06.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във вр. с чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разгледа по същество жалба с рег. № ППН-01-902/08.11.2018 г., подадена от К.Е., лично и в качеството на законен представител на В.А. срещу учебно заведение (У.З.).

Административното производство е по реда на чл. 38 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба с рег. № ППН-01-902/08.11.2018 г., подадена от К.Е., лично и в качеството на законен представител на В.А., съгласно разпоредбата чл. 28, ал. 4 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), срещу У.З. В жалбата г-жа К.Е. моли за съдействие, относно липсващи документи, със съдържащи се в тях лични данни, а именно заявление за прием на дете в детска градина и копие от акт за раждане на детето, които е предоставила на У.З. при постъпване на детето в У.З.

Твърденията на жалбоподателката са, че същите документи са били изисквани повторно на 26.09.2018 г., след проведена родителска среща в У.З., филиал В.Т., заедно с други бланки за попълване, в които също се изискват лични данни.

Г-жа К.Е. споделя, че при направен опит да получи информация за въпросните документи е получила незадоволителен отговор от директорката на детското заведение. Изразява е съмнения и относно коректността на входящия номер на заявлението, описан в отговора от директорката, тъй като такъв входящ номер не ѝ е предоставян, а съгласно Наредбата за обмен на документи в администрацията, входящ номер се смята за валиден само ако съдържа дата месец и година.

Сочи се още, че детето е записано в „1 и 2 сборна група, филиал В.Т., а не както е отбелязано в писмото на г-жа Т. в яслена група“. Навеждат се и твърдения, че не е ясно кои длъжностни лица отговарят за съхранението и предаването на документите, както и, че не се разбира „с приемо-предавателните протоколи от кого на кого и кога точно са предадени документите“. Като доказателства са предоставени: копие на запитване до г-жа Т. за местонахождението на документите, копие на отговора на директора; декларация, в което е посочено, че детето е записано в 1 и 2 група във филиал на У.З., копие на пакет от документи, изисквани след родителска среща.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от детското заведение е изискано да представи писмено становище и относими към случая доказателства.

С писмо изх. № ППН-01-902#3/21.12.2018 г. директорът на У.З., на основание чл. 26 от АПК е уведомен за образуваното административно производство, като е предоставена възможност за изразяване на становище и относими към случая доказателства.

В отговор от У.З. е депозирано становище, заведено с рег. № ППН-01-902#5(18)/18.01.2019 г., в което е посочено, че г-жа К.Е. е подала заявление за прием да детето В.А. за учебната 2016/2017 г., с желание за яслена група, регистрирано под номер № 25/2016 г. Уточняват, че заявленията за прием се регистрират в регистрационна книга за заявления за прием, която е прошнурована и прономерована и при всяко входиране на заявления се дава бланка с входящ номер, който съответства на номера в книгата и на номера на заявлението. Съгласно Наредбата за условията и редът за записване, отписване и преместване на деца в общински детски градини в общ. П. са изискани документите, съгласно разпоредбата на чл. 10, т. 1 и т. 2. Необходимите документите са предоставени на медицинските специалисти от яслена група за учебната 2016/2017 г. В дневника за присъствия в яслената група, детето е записано само с три имена, тъй като не е направило посещение в яслената група. От сведенията за месечната посещаемост на яслената група е видно, че детето не е постъпило в ясла, но фигурира в списъците. От присъствения дневник на втора група /смесена първа и втора група/, попълнен от учителите на тази група за учебната 2017/2018 г. е видно, че детето към септември 2017 г. не е постъпило в У.З.

Уточнено е, че с молба вх. № 5/28.09.2018 г., г-жа К.Е. е отложила постъпването на детето в У.З. за неопределен период от време. Детето е постъпило в У.З. на 10.04.2018 г., като тогава в дневника надлежно са вписани всички изискуеми данни на детето и родителите от заявлението, подадено от майката през 2016 г., след което всички документи са приложени в досието на детето.

Посочено е още, че през 2018/2019 учебна година, учителите на групата са поискали нови актуални данни, тъй като са минали две години от момента на подаване на първоначалните документите, а детето не е присъствало в детското заведение, като това е с цел актуалност на данните за детето и месторабота на родителя, адрес и телефон. При проверка на досието е установено, че акта за раждане и заявлението на детето „не са на мястото си“. Г-жа К.Е. е отказала да предостави нови документи. От детското заведение сочат, че тези документи са „за потребление на детската градина при необходимост от връзка с родители“ и при достигане съответната възрастова група /трета/ за вписване в книгата за подлежащите на задължително обучение деца до 16 – годишна възраст, където по закон се вписват адресите на родителите и техните ЕГН-та.

Относно попълването на декларация за предоставяне на лични данни и декларация за публичност е посочено, че същите са в съответствие с ПДДГ на У.З. за учебната 2018/2019 г., съответно на чл. 134 и чл. 135, приет с протокол № 1/17.09.2018 г. от Педагогически съвет. Декларацията относно вземането на дете е в съответствие с чл. 39, т. 1 и т. 2 от ПДДГ на У.З.

Относно съхранението на документите информират, че същите се събират от първо число на месец януари на всяка календарна година до 30 април на съответната година. След изтичане на срока, подадените заявления се разпределят възрастово по групи и за тях отговарят учителите на тези групи. Достъп до данните на децата имат медицинските сестри на ясла, учителките на групите, предвид законовото им задължение да вписват данните и присъствията на децата в дневниците на групата. Медицинските сестри водят амбулаторен дневник и здравни картони. Достъп до данните на децата имат оторизираните лица на МОН и РУО за достъп до базата на НЕИСПУО.

Посочено е, че след влизане в сила на регламента, от колектива на У.З. са приети вътрешни правила за защита на личните данни.

Приложени са относими доказателства.

Жалбата на К.Е. е съобразени в цялост с изискванията за редовност, съгласно чл. 30, ал. 1 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис.

Нормата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД предвижда преклузивен срок за сезиране на Комисията – в едногодишен срок от узаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Предвидените в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срокове са спазени, предвид разпоредбата на пар.44, ал. 2 от Преходните и заключителни разпоредби към закона за изменение на ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимост на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Компетентността на Комисията при разглеждане на жалби е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството „администратори на лични данни” по смисъла на чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните, ОРЗД, GDPR).

На проведено на 04.04.2019 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател К.Е., лично и в качеството на законен представител на В.А. и ответна страна – У.З., управлявана от директор, съгласно чл. 98 от Правилника за дейността на У.З., в качеството на администратор на лични данни. Страните са редовно уведомени за насроченото за 26.06.2019 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламента и чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни Комисията за защита на личните данни разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Жалбата е насочена срещу неправомерно съхранение на лични данни на В.А., дъщеря на К.Е.

По отношение на твърденията изложени в жалбата за „коректността на входящия номер“, се прави отбелязването, че същото е извън компетентността на Комисията за защита на личните данни.

По отношение на твърденията на г-жа К.Е., че от отговора на У.З., не става ясно кои длъжностни лица отговарят за съхранението и предоставянето на документите, по административната преписка от У.З. е предоставена заповед № 4/18.09.2018 г., от която е видно лицето, което събира, съхранява и ползва информацията от националната електронна информационна система за предучилищното и училищно образование (НЕИСПУО).

Разгледана по същество жалбата по отношение на твърденията за неправомерно съхранение на лични данни е основателна.

По административната преписка не е спорно, че В.А. е записана в У.З.

Установено е, че от г-жа К.Е., в качеството на законен представител на В.А. при постъпване на детето в У.З., са изискани необходимите документи, съгласно Закона за предучилищното и училищното образование.

По преписката не е спорно, че документи, съдържащи личните данни на майката и копие от акта за раждане на В.А. са предоставени от г-жа К.Е. на У.З.

Не спорно, че е спазено законовото задължение от У.З. за вписване на В.А. в националната електронна информационна система за предучилищното и училищно образование (НЕИСПУО).

Установено е, че при проверка на досието документите на В.А. „не са мястото си“, което представлява неправомерно обработване на лични данни в хипотезата на неправомерно съхранение на документи, съдържащи лични данни, в нарушение на принципа разписан в чл. 5, пар. 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, обработването да се осъществява в по начин, който да гарантира подходящо ниво на защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически и организационни мерки.

Съгласно Наредба № 8 от 11. 08.2016 г. за информацията и документите за системата на предучилищното и училищното образование предвидените форматите за водене и съхраняване на документа са в електронен вид, като обаче се съхраняват и на хартиен носител.

При отчитане степента на извършеното нарушение, се вземат предвид следните смекчаващи обстоятелства – не са констатирани други нарушения на администратора, нарушението на принципите за обработване на личните данни се явява първо за У.З., признато е неправомерното съхранение на личните данни от страна на У.З., не са настъпили сериозни вреди за субекта на данни. У.З. е общинско заведение на бюджетна издръжка.

При така изнесените обстоятелства по-целесъобразно е да се наложи само корективното правомощие, посочено в чл. 58, пар. 2, б. „г” от Регламента.

Предвид изхода на спора, не следва да бъде присъден претендирания адвокатски хонорар.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламента, съответно чл. 10, ал. 1, във връзка с чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, Комисията се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

1. Обявява жалба с рег. № ППН-01-902/08.11.2018 г., подадена от К.Е., като законен представител на В.А. срещу учебно заведение за основателна по отношение на твърдението на жалбоподателката за неправомерно съхранение на личните данни, представляващо нарушение на принципа регламентиран с разпоредбата чл. 5, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679.

2. Във връзка с т. 1 и на основание чл. 58, § 2, буква „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679 разпорежда на учебното заведение да предприеме необходимите технически и организационни мерки за обработване/съхранение на лични данни, за което да предостави необходимите доказателства в 14 – дневен срок от влизане в сила на решението.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред административния съд по смисъла на чл. 133, ал. 1 и ал. 2 от АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-607/2018 г.
София, 23.07.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав, членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 08.05.2019 г. и обективизирано в протокол № 20/08.05.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във вр. с чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разгледа по същество жалба с рег. № ППН-01-607/23.07.06.2018 г., подадена от Й.Ц.Н.

Административното производство е по реда на чл. 38 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба рег. № ППН-01-607/23.07.2018 г., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните данни на г-н Й.Ц.Н. от Общинско предприятие „К.Д.“, гр. К.

Жалбоподателят твърди, че не е упълномощавал директорът на ОП „К.Д.“, гр. К. да води кореспонденция от негово име, да получава негови лични данни от предходни работодатели, с „които да си служи по свое виждане и без да бъде изискано съгласието“ на г-н Й.Ц.Н.

Жалбоподателят моли за извършване на преценка за законосъобразността на действията. Към жалбата са приложени доказателства: писмо от директора на ОП „К.Д.“, гр. К. до директора на „З.С.– К.“ АД.

С писмо изх. № ППН-01-607#2/29.06.2018 г. „Заводски строежи“ АД е уведомено на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище и представяне на доказателства.

Депозирано е становище, заведено с рег. № ППН-01-607#6/03.09.2018 г., в което е посочено, че Й.Ц.Н. е назначен на длъжност „Ел. заварчик“ в дружество за периода от 01.09.1977 г. до 08.03.1978 г., във връзка с което за „З.С.– К.“ АД възниква задължение по смисъла на чл. 12, ал. 1 от Закона за счетоводството да съхранява ведомостите за заплати на жалбоподателя за срок от 50 години. По смисъла на чл. 8, ал. 1 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж, за работодателя възниква задължение да съхранява неполучените от работниците или служителите трудови книжки, дневници и екземпляри от издадените удостоверения за срок от 50 г.

Сочат, че на това основание „З.С.– К.“ АД има законово основание (по смисъла на чл. 6, пар. 1, буква „в“ от Регламент 2016/679) да съхранява личните данни на жалбоподателя, свързани със съществуващо трудово правоотношение.

Сочат, че по смисъла на чл. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж, легитимиран да подаде заявление за пенсия на едно лице – работник или служител е неговият последен осигурител. В случая това се явява ответната страна по подадената от Й.Ц.Н. жалба – ОП „К.Д.“, гр. К. Също така, по смисъла на чл. 2, т. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж към заявлението за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст се представят документи за осигурителен (трудоу) стаж, какъвто е и типа на удостоверение, поискан от ОП „К.Д.“, гр. К.

Считат, че предоставянето на тези лични данни, представляващи информация за трудовия и осигурителния стаж на физическото лице, е законосъобразно, защото от една страна „З.С.– К.“ АД има основание да обработва тези лични данни, а от друга страна - ОП „К.Д.“, гр. К. е легитимирана страна да получи такъв тип лични данни. В този смисъл „З.С.– К.“ АД поради наличие на законови задължения за съхраняване и предаване на лични данни, не е необходимо съгласието на лицето.

Сочат, че лицето има право да бъде информирано за начините, по които личните му данни биват обработвани от администратора и за получателите на тези лични данни и че жалбоподателят

се е възползвал от това право, а „З.С.– К.“ АД е предоставил отговор, обективизиран в писмо с изх. № 328/07.07.2017 г.

С писмо изх. № ППН-01-607#3/23.08.2018 г. кмета на община К. е уведомен на основание чл. 26 от АПК за образуването административно производство. Писмото е изпратено с копие до ОП „К.Д.“, гр. К. Предоставена е възможност за изразяване на становище и представяне на доказателства.

В отговор е депозирано становище с рег. № ППН-01-607#9/03.09.2018 г., в което е посочено, че жалбата от г-н Й.Ц.Н. не е насочена срещу кмета на община К., както и че жалбоподателят няма каквито и да било правоотношения с него. Считат жалбата за недопустима по отношение на кмета на община К. Сочат, че община К. не е обработвала личните данни на жалбоподателя. Сочат, че работодател на г-н Й.Ц.Н. е бил ОП „К.Д.“, гр. К.

Молят производството по отношение на кмета на община К. да бъде прекратено, като недопустимо.

Молят за присъждане на разноски, в това число и адвокатски хонорар.

От ОП „К.Д.“, гр. К. е депозирано становище, заведено с рег. № ППН-01-607#/03.09.2018 г.

Посочено е, че общинското предприятие е било работодател, осигурител на жалбоподателя, до момента на прекратяване на трудовия му договор, поради придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Считат, че по отношение на заявление за издаване на УП – 3, личните данни, които са обработвани от ОП „К.Д.“ са трите имена и ЕГН на жалбоподателя в писмата до „З.С.– К.“ АД и „А.“ ЕАД и са предоставени от самия работник, при постъпването му на работа както в Общинското предприятие, така и при предишните му работодатели, в съответствие с чл. 66, ал. 1 от Кодекса на труда. т.е. всички споменати дружества разполагат на законно основание с цитираните данни.

Считат, че поведението на Общинско предприятие е законосъобразно, тъй като е в съответствие с изискванията за допустимост на обработването, обективизирани в чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, както и съответно - чл. 6, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните). Сочат, че случая не е необходимо да се иска съгласието на жалбоподателя и оплакванията му в този смисъл са неоснователни тъй като са налице други основания за обработване на личните му данни – за целите на трудово правоотношение. В тези случаи работникът или служителят няма истински свободен избор и не е в състояние да откаже или да оттегли съгласието си. В допълнение, взаимоотношенията между субекта на данни и неговия работодател, включително и по отношение обработването на лични данни, изчерпателно се уреждат от трудовото законодателство и индивидуалния трудов договор. При тези обстоятелства условието за законосъобразност на обработването на лични данни е законово задължение и изпълнението на договор. Посочено е, че с разпоредбата на чл. 5, ал. 7 от Кодекса за социално осигуряване е създадено задължение за осигурителя, при поискване, да издава безплатно в 14-дневен срок необходимите документи за осигурителен стаж и осигурителен доход. Документите, чрез които може да се установява осигурителен стаж са посочени в чл. 40 - 42 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж, трудова книжка, служебна книжка, осигурителна, книжка, документ, по утвърден образец, издаден от осигурителя - удостоверение за пенсиониране обр. УП-3 и др.

Издаването на удостоверение обр. УП-3 е наложително и в случаите, когато вписванията в трудовата книжка не са направени съгласно изискванията на Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж и чл. 40, ал. 4 от НПОС. Ако в трудовата книжка не е направено вписване, че „осигурителният стаж е равен на зачетения трудов стаж“, осигурителният стаж се установява с документ по образец, утвърден от управителя на Националния осигурителен институт, издаден от осигурителя, а именно: удостоверение обр. УП-3. Отказът или забавянето в издаването на необходимото удостоверение води до ангажиране на отговорността на работодателя по чл. 226, ал. 1 ,т. 1 във вр. с ал. 3 от Кодекса на труда. Ето защо, всеки осигурител е длъжен, по силата на закона да извършва действията, заради които е подадена жалбата.

Считат, че оплакването на жалбоподателя, че Общинското предприятие е водило кореспонденция от негово име, без пълномощно е неоснователно. Цялата процесна комуникация е единствено от името на доверителя ни, подписана от самия директор на Общинското предприятие, в качеството му на представляващ. Общинското предприятие не се е представяло за пълномощник на г-н Й.Ц.Н. Молят жалбата да бъде оставена без уважение като неоснователна.

Жалбата на Й.Ц.Н. е съобразена в цялост с изискванията за редовност, съгласно чл. 30, ал. 1 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис.

Нормата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД предвижда преклузивен срок за сезиране на Комисията – в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Предвидените в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срокове са спазени, предвид и разпоредбата на пар. 44, ал. 2 от Преходните и заключителни разпоредби към закона за изменение на ЗЗЛД. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламента и чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по Регламент 679/2016 и ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимост на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството „администратори на лични данни“. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата. За да е налице администратор на лични данни, същият трябва да отговаря на условията, описани в разпоредбата на чл. 3 (отм.) от ЗЗЛД, съответно на чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679. Съгласно правилника за устройството и дейността на Общинско предприятие „К.Д.“ (ОП „КД“), ОП „КД“, няма статут на юридическо лице и осъществява дейността си от името на община К. ОП „КД“ е специализирано звено на община К., на пряко подчинение на кмета, предвид което администраторът на лични данни е община К., представлявана от кмета. От изложеното следва, че община К., в чийто структурно звено е общинско предприятие „Комунални дейност“, „З.С.–К.“ АД и „А.“ АД безспорно притежават качествата на администратори на лични данни.

Жалбата е обявена за допустима. Административният орган действа при служебно начало за изясняване на релевантни факти и обстоятелства. Правомощието на КЗЛД е спазването на ЗЗЛД (на разпоредбата на чл. 12 от ЗЗЛД). Да се произнася след сезиране от физически лица сочи неприложимост на диспозитивното начало при осъществяване на дейността на Комисията. Уточняването на субекта на нарушението е в правомощията на органа с оглед събраните доказателства по преписката. В конкретния случай жалбата, подадена от Й.Ц.Н. е насочена срещу пасивнолегитимирана страна – директора на ОП „К.Д.“. В изпълнение на принципа на служебното начало и с оглед събраните по административната преписка доказателства, служебно от органа са конституирани като страни в административното производство, жалбоподател, Й.Ц.Н. и ответни страни – община К., в чийто структурно звено е общинско предприятие „Комунални дейност“ и заинтересовани страни: „З.С.–К.“ АД и „А.“ АД. Страните са редовно уведомен за насроченото за 08.05.2019 г. открито заседание на КЗЛД.

При разглеждане на жалбата следва да се отчете, че обработването е извършено преди да започне прилагането на Регламент (ЕС) 2016/679 – 25.05.2018 г., но и задължението за съответствието на индивидуалния административен акт с материалния закон към момента на издаването му – чл. 142, ал. 1 АПК. В конкретния случай е налице сходство между разпоредите на ЗЗЛД и Регламента.

Съгласно легалната дефиниция, дадена в чл. 2, ал. 1 (редакцията от ДВ, бр. 91 от 2006 г.) от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един

или повече специфични признаци. Обхватът на понятието за лични данни е доразвито в чл. 4, пар. 1, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 – „лични данни” означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни”); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по отношение на община К., като администратор на лични данни, в което структурно звено е общинско предприятие „К.Д.“.

Безспорно за ОП „К.Д.“ е налице основание за обработване на личните данни на жалбоподателя, в качеството му на лице, наело жалбоподателя по трудово правоотношение към общинското предприятие. Не е спорно, че при прекратяване на трудовото правоотношение на лице, за работодателя възниква задължение, съгласно разпоредбата на чл. 5, ал. 7 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО), за издаване на документи за осигурителен стаж и осигурителен доход, както и да удостоверява факти и обстоятелства, свързани с тях. Когато вписванията в трудовата книжка не са направени съгласно изискванията на Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж е наложително издаването на удостоверение обр. УП-3.

Съгласно разпоредбата на чл. 328, ал. 3 от Кодекса на труда в случаите по ал. 1, т. 10 а, 10 б и 10 в, работодателят може да получи служебно от Националния осигурителен институт информация относно наличието на упражнено право на пенсия от работника или служителя. Националният осигурителен институт предоставя безвъзмездно информацията в 14-дневен срок от получаване на искането.

Предвид изложеното за общинско предприятие „К.Д.“ не е разписано задължение за изискване на удостоверение образец УП – 3 от предходни работодатели, за установяването на трудовия стаж на г-н Й.Ц.Н. Такова задължение има самото осигурено лице, съгласно посочената разпоредба на чл. 5, ал. 7 от КСО.

От гореописаното следва, че личните данни на жалбоподателя са обработени незаконосъобразно и недобросъвестно от община К., в качеството на администратор на лични данни, в чието структурно звено е и ОП „К.Д.“, при което е нарушен принципът, установен с разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 1 (редакцията от ДВ, бр. 91 от 2006 г.), респективно чл. 5, пар. 1, б. „а“ от Регламента.

По административната преписка е установено, че ОП „К.Д.“ е изпратило писма през юни 2017 до „З.С.– К.“ АД и „А.“ АД, в които е посочило трите имена и единния граждански номер (ЕГН) на жалбоподателя, с които е изискано от двете предприятия издаване на удостоверение образец УП – 3 за господин Й.Ц.Н. Установено е, че удостоверение УП – 3, със съдържащи се в същото лични данни в обем три имена, ЕГН, е изготвено и изпратено от „З.С.– К.“ АД с писмо, с обратна разписка на 14.06.2017 г. на ОП „К.Д.“, от „А.“ АД на 16.06.2017 г. е изготвено процесното УП 3.

Предвид изложеното за дружествата „З.С.– К.“ АД и „А.“ АД жалбата също се явява основателна.

По административната преписка не е спорно, че жалбоподателят е бил работник в двете предприятия за периода 1977-1978 г., предвид което за тях възниква задължение за съхраняване на личните данни на жалбоподателя по смисъла на чл. 12, ал. 1 от закона за счетоводството, за срок от 50 г.

По отношение обаче на предоставянето на личните данни от „З.С.– К.“ АД, и от „А.“ АД по искане на директора на ОП „К.Д.“, същото действие представлява обработване на данните „употреба” по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби (редакцията от ДВ, бр. 91 от 10 Ноември 2006 г.) на ЗЗЛД, съответно чл. 4, т. 2 от Регламента. Като действие по обработване на данните, същото следва да се извършва в съответствие с разпоредбите на ЗЗЛД и Регламент 2016/679.

От изложеното се налага изводът, че личните данни на г-н Й.Ц.Н. са допълнително обработени за цели, различни и несъвместими с първоначалните конкретни, изрично указани и легитимни цели, за които са събрани, при което е нарушен принципът за ограничаване на целите на обработването по чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД, съответно чл. 5, пар. 1, б. „б“ от Регламент 2016/679.

При така констатираното нарушение жалбата следва да бъде уважена

Комисията разполага с оперативната самостоятелност, като в съответствие с предоставените ѝ функции преценява кое от корективните правомощия по чл. 58, пар 2 от Регламент 679/2016 г. да упражни. Преценката се основава на целесъобразност и ефективност на решението при отчитане на особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на конкретно физическо лице – субект на данни, като и на обществения интерес. Правомощията по чл. 58, пар. 2, без това по буква „и“, имат характер на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят или преустановят извършването на нарушение, като по този начин се достигне дължимото поведение, в областта на защитата на личните данни. Административното наказание „имуществена санкция“ има санкционен характер. При прилагането на подходящата корективна мярка по чл. 58, пар. 2 от Регламента се взема предвид естеството, тежестта и поледиците от нарушението, както и всички смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. Оценката за това какви мерки са ефективни, пропорционални и възпиращи във всеки отделен случай отразява и целта, преследвана с избраната корективна мярка – предотвратяване или преустановяване на нарушението, санкциониране на неправомерното поведение или и двете, каквато възможност е предвидена в чл. 58, пар 2, буква „и“.

При преценка на обстоятелствата по преписката Комисията намира, че следва да се наложи административно наказание „имуществена санкция“ в размер близък до минималния, който има за цел да санкционира неправомерното поведение и да дисциплинира ответните страни. Комисията като прецени факта, че нарушението на правилата за обработване на личните данни е довършено и последиците от него са настъпили за субекта на данните, и с цел да поправи настъпилите неблагоприятни последици, единствено имуществена санкция, като мярка на административна принуда, се явява най-целесъобразна и ефективна мярка. В съответствие с чл. 83, параграф 2, буква „и“, мотивите са следните:

Буква „а“ – обработването по отношение на администратора община К., в което структурно звено е общинско предприятие „К.Д.“ се отнася до неправомерно предоставяне на личните данни на жалбоподателя в обем три имена и единен граждански номер на „З.С.– К.“ АД и „А.“ АД. За общинско предприятие „К.Д.“ не е разписано задължение за изискване на удостоверение образец УП – 3 от предходни работодатели, за установяването на трудовия стаж. Такова задължение има самото осигурено лице, съгласно посочената разпоредба на чл. 5, ал. 7 от КСО. В съответствие с посоченото следва, че на „З.С.– К.“ АД и „А.“ АД са предоставени данните на г-н Й.Ц.Н., т. е данните са предоставени на трети лица.

Обработването по отношение на администраторите „З.С.– К.“ АД и „А.“ АД представлява обработване на данните „употреба“ по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби (редакцията от ДВ. бр. 91 от 10 Ноември 2006 г.) на ЗЗЛД, съответно чл. 4, т. 2 от Регламента, т. е допълнително са обработени за цели, различни и несъвместими с първоначалните конкретни, изрично указани и легитимни цели, за които са събрани

От обработването са засегнати правата на едни субект на данни, не се установи да са настъпили вреди за жалбоподателя.

Буква „б“ – случая се касае за обективна безвиновна отговорност по отношение и на трите юридически лица – администратори на лични данни. Община К., в което структурно звено е общинско предприятие „К.Д.“ е била наясно, че изисква предоставяне на информация, за която няма задължение и правно основание. „З.С.– К.“ АД и „А.“ АД са предоставили изисквана информация в нарушение на целта, за която е била събрана същата, като и трите администратора са целели именно това.

Буква „в“ – не е констатирано от административния орган да са предприети своевременни мерки от администраторите с цел да бъде предотвратено нарушението, напротив установено е неправомерно поведени от страна и на трите администратора.

Буква „г“ – нарушението не се отнася до непредприемане на технически и организационни мерки.

Буква „д“ - Нарушението не е първо за администратора – община К. С решение № Ж-302/2018 от 10.07.2018 г. на община К. е наложено административно наказание – имуществена санкция – 500 лв., за нарушение на чл. 23 от ЗЗЛД. Решението не е обжалвано и е влязло в сила.

Буква „е“ – отстраняването на нарушеното не е възможно. Съобразно насоките дадени от работна група 29 по този критерий се взема предвид, че в резултатът на намесата на администраторите, отрицателните последици по отношение на правата на жалбоподателя са се проявили, отколкото биха могли да имат без тази намеса.

Буква „ж“ – обработени са трите имена и ЕГН - то на жалбоподателя, данни, които идентифицират и дават възможност за пряко идентифициране на лицето. Не са обработени специални категории лични данни по смисъла на чл. 9 от Регламента.

Буква „з“ – след сезиране на Комисията от субекта на данни. С тълкуване от Работна група 29 за този критерий е посочено, че спазването на това задължение не може да се тълкува като смекчаваш фактор, а липсата на уведомяване или неспазване на срока поради неадекватната оценка на степента на нарушението може да обуслови по-сериозна санкция.

Буква „и“ – не са налагани мерки на администраторите по чл. 58, пар 2 от Регламента.

Буква „й“ – към момента на извършване на нарушението няма одобрени кодекси за поведение.

Буква „к“ – при отчитане степента на извършеното нарушение от „З.С.– К.“ АД и от „А.“ АД, се вземат предвид следните смекчавачи обстоятелства – не са констатирани други нарушения на администраторите, т. е. нарушението на принципите за обработване на личните данни се явява първо и за „З.С.– К.“ АД и за „А.“ АД, признато е неправомерното обработване на личните данни от страна на дружествата, не са настъпили сериозни вреди за субекта на данни.

Административният орган счита, че имуществената санкция ще има възпитателно въздействие и ще допринесе за спазване от страна на администратора на установения правен ред, като при определяне на размера на наложена санкция взе предвид, че нарушението не е първо за администратора община К. Освен чисто санкционна мярка, реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие, с оглед неизвършването на същото нарушение за напред. Администраторите са длъжни да познава закона и да спазват неговите изисквания, още повече, че те дължат необходимата грижа, предвидена в закона и произтичаща от предмета му на дейност, кадровия и икономически ресурс.

При определяне на размера на имуществените санкции административният орган се съобразява и с датата на извършване на нарушението от администраторите. Съобразно разпоредбата на чл. 142, ал. 1 от АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. За да се приеме, че едно деяние е нарушение, то трябва да е обявено за такова с действаща към момента на извършването му правна норма, която да е приета за нарушена. Предвид това, следва нарушенията да се квалифицира като такива по действащите към момента на извършването му разпоредби, а именно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД за община К. и по чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД за „З.С.– К.“ АД и от „А.“ АД от ЗЗЛД (в редакцията от ДВ, бр. 91 от 2006 г.), които съответстват на чл. 5, пар. 1, б. „а“ и „б“ от Регламента.

Направено е своевременно искане за присъждане на разноски от страна на процесуалния представител на общинско предприятие “К.Д.“, но предвид изхода на спора, Комисията счита, че разноски не се дължат и не следва да бъдат присъдени.

При така установените обстоятелства, на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламента и чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, Комисията се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

1. Обявява жалба с рег. № ППН-01-607/23.07.2018 г., подадена от Й.Ц.Н. за основателна по отношение на администратора община К., в чието структурно звено е общинско предприятие „К.Д.“ за нарушение на разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 1 (редакцията от ДВ, бр. 91 от 2006 г.) от ЗЗЛД, съответстваща на чл. 5, пар. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679

2. Във връзка с т. 1 и на основание чл. 58, параграф 2, буква „и“, във връзка с чл. 83, параграф 5, буква „а“ от Регламент 679/2016 налага на администратора община К., в чието структурно звено е Общинско предприятие „К.Д.“, с адрес гр. К., *** административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 15 000 (петнадесет хиляди) лева за нарушение на разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 1 (редакцията от ДВ, бр. 91 от 2006 г.) от ЗЗЛД, съответстваща на чл. 5, пар. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679.

3. Обявява жалба с рег. № ППН-01-607/23.07.2018 г., подадена от Й.Ц.Н. за основателна по отношение на администраторите „З.С.– К.“ АД, и на „А.“ АД, за нарушение на разпоредбата на чл. чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД (редакцията от ДВ, бр. 81 от 2011 г.), съответстваща на чл. 5, пар. 1, б. „б“ от Регламент 2016/679.

4. Във връзка с т. 3 и на основание чл. 58, параграф 2, буква „и“, във връзка с чл. 83, параграф 5, буква „а“ от Регламент 679/2016, налага на администратора на лични данни - „З.С.– К.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. К., *****, имуществена санкция и размер на 10 000 (десет хиляди) лева и на „А.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. К., ***** имуществена санкция и размер на 10 000 (десет хиляди) лева за нарушение на разпоредбата на чл. чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД (редакцията от ДВ, бр. 81 от 2011 г.), съответстваща на чл. 5, пар. 1, б. „б“ от Регламент 2016/679.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд - В.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601 BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

В случай че санкциите не бъдат платени след влизане в сила на решението, ще бъдат предприети действия за принудително събиране.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-71/2018 г.
София, 24.07.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 10.04.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента/Общия регламент), разгледа по същество жалби № ППН-01-71/06.02.2018 г. и ППН-01-84/12.02.2018 г. подадени от П.Д.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от П.Д., с изложени твърдения за неправомерно обработване на личните ѝ данни.

Жалбоподателката информира, че на 01.12.2017 г. подаде сигнал до Националния осигурителен институт за проверка за период от началото на 2016 г. до края на 2017 г. относно осъществяван неправомерен достъп до данните ѝ съхранявани в масивите на НОИ от служител на института, а именно И.Т. на длъжност началник на отдел „ПОБГВ“, дирекция „КПК“ при ТД на НОИ – София град. Допълва, че в отговор получен на 09.01.2018 г. била информирана за констатирано нарушение на посоченото длъжностното лице, което без доказана служебна необходимост или получено съгласие за това е достъпвало личните ѝ данни в „Справка за ЕГН или ЛНЧ-всички подадени уведомления“.

Жалбоподателката счита, че е налице нарушение на правата ѝ по ЗЗЛД и неправомерно достъпване на личните ѝ данни съхраняване в НОИ свързани с регистрирани трудови договори, болнични и осигуровки. Моли Комисията за проверка по случая относно достъпа до личните ѝ данни съхранявани в НОИ за периода 01.01.2016 г. до датата на сезиране на Комисията, както и проверка относно предприетите от НОИ мерки за предотвратяване на неправомерен достъп до лични данни от служители на НОИ без доказана необходимост.

Жалбата е подадена по електронен път и заведена с № ППН-01-7106.02.2018 г., а в следствие е депозирана и по пощата и заведена с рег. № ППН-01-84/12.02.2018 г. по описа на Комисията. Приложени са относими доказателства.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от НОИ е изискано писмено становище.

В отговор е изразено становище рег. № ППН-01-71#1/19.03.2018 г., с приложени към него относими доказателства, в това число и справка за достъп до лични данни на жалбоподателката в период от 01.01.2016 до 04.12.2017 г. От НОИ информират, че от извършена по случая проверка е установено, че в периода 01.01.2016 г. до 01.12.2017 г. са направени две заявки за достъп до регистрите на НОИ, съдържащи лични данни на жалбоподателката, а именно направена „при доказана необходимост справка“ на 19.05.2016 г. от С.Б. – старши експерт по осигуряване в сектор „Контрол“, отдел „Парични обезщетения за временна неработоспособност“ в ТД на НОИ – София, и справка осъществена на 29.11.2016 г. от И.Т. – на длъжност началник на отдел ПОБГВ в ТД на НОИ – София. За последната, сочат че от направената проверка и дадените по случая обяснения на служителя не е установено справка и достъпа до лични данни на жалбоподателката да са в изпълнение на служебните задължения на г-жа И.Т. Твърдят, че НОИ обработва личните данни на физическите лица законосъобразно в съответствие с разпоредбите на ЗЗЛД и издадената на основание чл. 23, ал. 4 от

ЗЗЛД Наредба и Инструкция № 14/23.07.2013 г. за мерките и средствата за защита на личните данни, обработвани от НОИ.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни

Жалбите съдържат задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА - налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същите са редовни.

Подадени са в срока по § 44, ал. 2 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същите имат за предмет неправомерен достъп от служители на НОИ в периода 01.01.2016 г. – 05.02.2018 г. до обработваните от НОИ лични данни на жалбоподателката.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД/ респективно чл. 55, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и „г“ и чл. 55, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания или дейности извършвани от съдилищата при упражняване на съдебните им функции.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай жалбата е насочена срещу НОИ, който с оглед събраните по преписката доказателства и направените от страните изявления безспорно притежава качеството на администратор на лични данни по отношение на жалбоподателката съгласно определението дадено в чл. 4, § 7 от Регламента, респективно чл. 3 от ЗЗЛД.

По изложените съображения и с оглед липсата на предпоставки от категорията на отрицателни по чл. 27, ал. 2 от АПК, на проведено на 02.05.2018 г. заседание на Комисията жалби ППН-01-71/06.02.2018 г. и ППН-01-84/12.02.2018 г. са обявени за допустими, обединени са за разглеждане в едно общо административно производство със страни: жалбоподател – П.Д. и ответна страна – НОИ, в качеството му на администратор на лични данни. Нарочено е открито заседание за разглеждане на жалбата по същество за 20.06.2018 г., за което страните са редовно уведомени.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от администратора на лични данни са изискани допълнителни доказателства, а именно: логфайлове за осъществявания от 04.12.2017 г. до 05.02.2018 г. достъп до лични данни на жалбоподателката обработвани от НОИ, както и информация достъпвани ли са по друг начин съхраняваните от НОИ личните данни на жалбоподателката. Изискани са и заверено копие на длъжностните характеристики на служителите достъпвали личните данни на жалбоподателката в периода 01.01.2016 – 05.02.2018 г. и писмени обяснения по случая от И.Т. – служител на НОИ.

В отговор в КЗЛД е постъпило придружителни писмо рег. ППН-01-84#2/06.06.2018 г., без да са приложени описаните в него доказателства, същите относими към спора.

С писмо изх. № ППН-01-84#3/12.06.2018 г. ответната страна е информирана за обстоятелството, че описаните в писмото документи не са изпратени в Комисията и е уведомена, че следва в три дневен срок същите да бъдат депозираны по преписката.

В отговор и с придружително писмо ППН-01-84#5/19.06.2018 г. от НОИ са предоставени заверено копие на длъжностни характеристики на служителите, достъпвали личните данни на жалбоподателката в периода 01.01.2016 г. – 05.02.2018 г. и писмени обяснения по случая от

И.Т. – началник на отдел „Парични обезщетения за безработица и гарантирани вземания“, дирекция „Краткосрочни плащания и контрол“, териториално поделение на НОИ-София-град. Представена е и справка за осъществяван в периода 04.12.2017 г. – 05.02.2018 г. достъп до личните данни на жалбоподателката, обработвани от НОИ.

На проведено на 20.06.2018 г. открито заседание на Комисията жалбата е поставена за разглеждане по същество. Предвид направени от жалбоподателката искания по доказателствата, а именно събиране на допълнителни доказателства и изискване на информация от НОИ, разглеждането на жалбата по съществото е отложено.

В хода на производството от ответната страна изразяват становище относно контролът върху използването на информационните масиви и бази данни на НОИ, съдържащ лични данни на лицата, критериите за достъп до информацията и „консистентността на системата“.

Предвид представените от страните доказателства с решение от проведено на 13.02.2019 г. заседание на комисията, жалбата е насрочена за разглеждане по същество на 10.04.2019 г., за което страните са редовно уведомени. Предоставена им е възможност да се запознаят със събраните по преписката доказателства, от която жалбоподателката се е възползвала, видно от протокол № ППН-01-71#14/04.04.2019 г. и писмо изх. № ППН-01-71#15/05.04.2019 г.

На проведено на 10.04.2019 г. заседание на КЗЛД, жалбите са поставени за разглеждане по същество.

Жалбоподателката – редовно уведомена, явява се лично и чрез адвокат Д.Ч., с пълномощно по преписката.

Ответната страна – редовно уведомена, представлява се от юрисконсулт А.

Страните не сочат нови доказателства, нямат доказателствени искания, отхвърлят възможността за сключване на споразумение, като поддържа изразените в хода на производството становища.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледани по същество жалби ППН-01-71/06.02.2018 г. и ППН-01-84/12.02.2018 г. са основателни.

При постановяване на решението е отчетена настъпилата в периода от подаване на жалбата до разглеждането ѝ по същество промяна в правната рамка в областта на защита на личните данни и факта, че от 25.05.2018 г. се прилага Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и обстоятелството, че от 02.03.2019 г. е в сила Закон за изменение и допълнение на Закона за защита на личните данни. Отчетен е и факта, че Регламент (ЕС) 2016/679 има пряко действие, а юридически факти и породените от тях последици настъпили преди прилагане на Регламента, следва да се преценяват според материалния закон, който е бил в сила към момента на тяхното възникване. В конкретният случай такива са материалните разпоредби разписани в ЗЗЛД в редакцията преди 02.03.2019 г., с оглед обстоятелството, че юридическите факти и правните последици свързани с обработването на данните касаят период 01.01.2016 – 05.02.2018 г. Отчетен е и факта, че разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД кореспондира с разпоредбата на чл. 25, ал. 1 от Регламента и не ѝ противоречи.

В чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД (отменен), но приложим към момента на обработване е предвидено задължението на администратора да предприема необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на

обработване. В съответствие с чл. 142, ал. 1 АПК – в приложимия към момента на разглеждане на жалбата по същество и произнасяне на комисията чл. 25, параграф 1 от Регламент 2016/679 е предвидено, че администраторът въвежда, както към момента на определяне на средствата за обработване, така и към момента на самото обработване, подходящи технически и организационни мерки, за да се осигури защита на правата на субектите на данни.

Съгласно легалното определение на чл. 4, ал. 1 от Регламент ЕС 2016/679, респективно чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД (отменен) съдържащите се в база данни на НОИ данни за физическите лица безспорно имат качеството на лични данни, а достъпа до данни, е действие по обработването им и следва да се осъществяват съобразно разпоредбите в сферата на защита на личните данни – ЗЗЛД и Регламент ЕС 2016/679 при предприемане от страна на администратора на лични данни – НОИ на необходимите технически и организационни мерки за защита на данните от случайно или незаконно унищожаване, от случайна загуба, или от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

Между страните не спорно, че в електронната база данни на НОИ се съхраняват лични данни на жалбоподателката, а от събраните по преписката доказателства безспорно се установи, че същите са достъпвани от служители на НОИ в периода 01.01.2016 – 05.02.2018 г. три пъти. Не се установи друг достъп до личните данни на жалбоподателката, а и от последната липсват конкретни твърдения за такъв в дати различни от посочените.

Посредством използван идентификатор – единен граждански номер на жалбоподателката, данни са достъпвани по електронен път на 19.05.2016 г. и 06.12.2017 г. от С.Б. – старши експерт по осигуряване в сектор „Контрол“, отдел „Парични обезщетения за временна неработоспособност“ в ТД на НОИ – София, чрез потребителско име ***. На 29.11.2016 г. чрез справка „7-справки за ЕГН – всички подадени уведомления“ данните са достъпени от И.Т. – на длъжност началник на отдел ПОВГВ в ТД на НОИ – София, чрез потребителско име ****. За последния достъп администраторът не може да обоснове доказана служебна необходимост от справката. Аргументи за тава липсват и в дадените по случая обяснения на служителката. От последните и от направената служебна проверка не е установено справката и достъпа до лични данни на жалбоподателката да са в изпълнение на служебните задължения на г-жа И.Т., за която по твърдения на жалбоподателката е налице не служебен, а личен мотив за достъп до данните свързан с отношения на г-жа И.Т. с бившия съпруг на жалбоподателката.

Неоснователни са твърденията на НОИ, че личните данни на жалбоподателката са обработени – достъпени законосъобразно в съответствие с разпоредбите на ЗЗЛД и издадената на основание чл. 23, ал. 4 от ЗЗЛД Наредба и Инструкция № 14/23.07.2013 г. за мерките и средствата за защита на личните данни, обработвани от НОИ. Съгласно приетата и представена от НОИ Инструкция № 14/23.07.2013 г. за мерките и средствата за защита на личните данни, обработвани от НОИ (приложима към дата на извършване на обработването), достъпа на служители на НОИ до регистрите съдържащи лични данни се осъществява от служителите в изпълнение на възложени им конкретни служебни задължения, каквито в случая категорично не са налице за служителя на НОИ И.Т. по отношение на жалбоподателката, предвид съдържанието на дадените от нея обяснения, а и липсата на ангажирани от НОИ доказателства в обратна насока.

Предвид събраните по преписката доказателства се налага извода, че администраторът на лични данни не е предприел необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на жалбоподателя от неправомерен достъп, или предприетите такива са явно недостатъчни, предвид обстоятелството, че съдържащите се в регистрите на НОИ личните данни на жалбоподателя са достъпвани без доказана служебна необходимост от служител на НОИ, без това да е свързано със служебните задължения на г-жа И.Т. Липсата на мерки от страна на НОИ, в това число по превантивен и текущ контрол, относно достъпа на служители на НОИ до лични данни на физическите лица в регистрите поддържани от администратора, са довели до осъществения по електронен път

на 29.11.2016 г. неправомерен достъп до лични данни на жалбоподателя от И.Т. – служител на ТД на НОИ- София - град, същият в резултат от неизпълнението на вмененото на администратора на лични данни задължение за предприемане на технически и организационни мерки.

С оглед разпределяне на доказателствената тежест в процеса и събраните по преписка доказателства се налага извода, че подадените жалби са основателни и личните данни на жалбоподателката съхранявани в НОИ са обработени, достъпвани, без доказана служебна необходимост от страна на И.Т. – служител на ТД на НОИ- София – град. Нарушени са правата на лицето сезирало КЗЛД.

Предвид характера и вида на констатираното нарушение и обстоятелството, че същото е довършено и не е първо за администратора на лични данни, Комисията счита за целесъобразно, пропорционално и възпиращо налагането на корективна мярка по чл. 58, § 2, буква „и“ от Регламента, а именно налагане на имуществена санкция на администратора НОИ за нарушение на чл. 23 от ЗЗЛД, респективно чл. 25 от Регламента, като счита, че същата ще има предупредително и възпиращо действие и ще допринесе за спазване от страна на администратора на установения правов ред. Като освен чисто санкционна мярка, реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие. Администраторът е длъжен да познава закона и да спазва неговите изисквания, още повече, че той дължи необходимата грижа, предвидена в ЗЗЛД и Регламента и произтичаща от предмета му на дейност, кадровия и икономически ресурс.

При определяне на размерът на санкцията и в съответствие с условията по чл. 83, ал. 2 от Регламента, Комисията съобрази, че администраторът е санкциониран за идентично нарушение с влязло в сила Решение № ППН-01-65/2018 г., с което му е наложена санкция в размер на 1 000 лв., последната доброволно платена от НОИ, т.е. нарушението не е първо за администратора. Касае се за нарушение на правата на едно лице, като няма данни за предприети от администратора действия за смекчаване на последиците от вредите, претърпени от субекта на данните или пък такива във връзка с влязлото в сила цитирано санкционно решение на Комисията. Нарушението е довършено с акта на своето извършване и е неотстранимо, а нарушението е станало известно на КЗЛД в следствие сезирането ѝ от потърпевщото лице. Като утежняващо обстоятелство е отчетен и факта, че информацията съдържаща се в базата данни на НОИ е в голям обем и съдържа данни освен за три имена, адрес и ЕГН, така и специална категория лични данни свързани с осигурителните права на лицето. Обстоятелствата по чл. 83, ал. 2, буква „б“ и „и“ от Регламента са неотнормими доколкото се касае за администратор на лични – юридическо лице, което не формира вина, а към момента на извършване на нарушението одобрени кодекси за поведение, респективно одобрени механизми за сертифициране не са въведени.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалби № ППН-01-71/06.02.2018 г. и № ППН-01-84/12.02.2018 г., подадени от П.Д. срещу Националния осигурителен институт, за основателни.

2. На основание чл. 83, § 4, буква „а“ във връзка с чл. 58, § 2, буква „и“ от Регламент ЕС 679/2016 налага на НОИ административно наказание – имуществена санкция в размер на 5 000 лв. (пет хиляди лева) за обработване на личните данни на жалбоподателката в нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД (отменен), респективно чл. 25, ал. 1 от Регламент ЕС 2016/679.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров“ № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ, IBAN: BG18BNBG96613000158601, BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:**Цанко Цолов /п/****Цветелин Софрониев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ ППН-01-108/2018 г.****София, 24.07.2019 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 27.03.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-108/20.02.2018 г., подадена от Г.Г.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Г.Г. с изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни – единен граждански номер и такива касаещи здравословното му състояние, от страна на Общински съвет - В.

Жалбоподателят информира, че от 02.11.2015 г. е избран за кмет на община В. и допълва, че съгласно Закона за местното самоуправление и местната администрация при ползване, в това му качество, на отпуск поради временна неработоспособност, издаденият болничен лист се представя в общинската администрация. Твърди, че от извършена проверка от представители на Инспекция по труда по повод отпуск поради временна неработоспособност, установил, че Председателят на Общински съвет В. е изискал от ТП на НОИ – Р. информация за здравословното му състояние, като в подаденото искане е посочил единният му граждански номер.

Господин Г.Г. счита, че Общински съвет В. няма компетенции да съхранява и обработва личните му данни – единен граждански номер, още по малко да изисква и получава информация за здравословното му състояние. Допълва, че не е давал съгласието си за получаване и ползване на личните му данни от страна на Общински съвет (ОС) В. и неговият Председател.

Моли Комисията за проверка по случая и произнасяне относно наведените твърдения за нарушение на ЗЗЛД.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от Общински съвет - В. са изискани писмено становище и относими по случая доказателства.

В отговор Председателят на Общински съвет - В. оспорва жалбата и твърди, че не е налице разпространяване или злоупотреба с лични данни на жалбоподателя. Сочи, че съгласно Правилника за организация дейността на Общински съвет – В. „кметът на общината уведомява писмено общинския съвет за времето на отпуск или отсъствие по други причини, както и за лицето, което ще го замества през времето на отсъствието му“. Допълва, че в тази връзка и по повод предоставено от заместник кмета на община В. на ОС-В. уведомление от 18.01.2018 г. за отсъствие на г-н Г.Г. - кмет на общината поради временна нетрудоспособност и заповед за заместване, без предоставен болничен лист, се наложило да изискат информация от РЗИ и ТП на НОИ – Р. информация за издаден на г-н Г.Г. болничен лист. Като причина за последното изтъква факта, че по времето на отпуска г-н Г.Г. е пребивавал на работното си място и е участвал в заседанията на Общинския съвет проведени през този период. Г-н М. не оспорва факта, че е изискал тази информация от административен орган – администратор на лични данни по смисъла на закона, в компетенцията на който е да реши да предостави или не изисканата информация, като прецени представлява ли тя лични данни.

Допълва, че Общинският съвет не съхраняване и не обработва данни по смисъла на ЗЗЛД и не води регистри, като сочи че „с тази дейност е натоварена общинската администрация, която е на пряко подчинение на кмета на общината – г-н Г.Г.“.

Счита, че подаденият сигнал цели да злепостави ОС - В.

Към становището са приложени заверено копие на относими по случая доказателства, в това число заверено копие на болничен лист № ****.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес срещу надлежна страна – администратор на лични данни, каквото качеството Общински съвет В. безспорно притежава по аргумент от 4, ал. 7 от Общия регламент ЕС 2016/679 и чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, предвид качеството му на орган на местно самоуправление по смисъла на чл. чл. 18 от ЗМСМА.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД/ респективно чл. 55, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

По изложените съображения и с оглед липсата на предпоставки от категорията на отрицателни по чл. 27, ал. 2 от АПК, на проведено на 06.02.2019 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – Г.Г. и ответна страна – Общински съвет - В., представляван от Председателя на ОС. Жалбата е насрочена за разглеждане по същество за 27.03.2019 г., за което страните са редовно уведомени.

За изясняване на случая от правна и фактическа от ответната страна е изискано информация и доказателства за източника от който е получен представения по преписката болничен лист, същият с поставена от Общински съвет - В. заверка „Вярно с оригинала“.

В отговор и с писмо ППН-01-108#7/25.02.2019 г. ответната страна информира, че копие на представения по преписката болничен лист, заедно със заповед за заместване, е предоставен от зам. кмета на община В., И.С. по време на заседание на ОС проведено на 07.11.2017 г. В допълнение посочва, че разполагат с 3 броя незаверени копие на болнични листа на жалбоподателя, същите предоставени на заседание на ОС от заместващия зам. кмета съгласно заповед за заместване, първия от който предоставен на 29.01.2016 г. В подкрепа на твърденията са приложени заверени копие на Извлечение от Протоколи № 6/29.01.2019 г. и № 40/07.11.2017 г. и незаверено копие на болничен лист издаден на 17.01.2016 г.

На проведено на 27.03.2019 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят – редовно уведомен, не се явява, представлява се от адвокат М.М., с представено в заседанието пълномощно, която поддържа жалбата и моля Комисията да приеме същата за основателна. Претендира разноски в размер на 300 лв.

Ответната страна – редовно уведомена, представлява се от адвокат Г.З., която поддържа становище за неоснователност на жалбата. Потвърждава, че се касае за практика базирана на Правилника за дейността на ОС, като в допълнение посочва, че случая е специфичен предвид обстоятелството, че се отнася до лице изпълняващо функциите на държавен орган, което следва да търпи по-висока степен на критика и прозрачност по отношение на обработването на личните му данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-108/20.02.2018 г. е основателна.

При постановяване на решението е отчетена настъпилата в периода от извършване на нарушението, респективно подаване на жалбата, до разглеждането ѝ по същество промяна в правната рамка в областта на защита на личните данни и факта, че от 25.05.2018 г. се прилага Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и обстоятелството, че от 02.03.2019 г. е в сила Закон за изменение и допълнение на Закона за защита на личните данни. Отчетен е и факта, че Регламент (ЕС) 2016/679 има пряко действие, а юридически факти и породените от тях последици настъпили преди прилагане на Регламента, следва да се преценяват според материалния закон, който е бил в сила към момента на тяхното възникване. В конкретният случай такива са материалните разпоредби разписани в ЗЗЛД в редакцията преди 02.03.2019 г., с оглед обстоятелството, че юридическите факти и правните последици свързани с обработването – събирането на данните касаят период преди прилагане на Регламента, но доколкото и към дата на произнасяне на Комисията събраните данни се съхраняват относими са и разпоредбите на Регламента, като следва да се отбележи, че разпоредбата на чл. 5 от ЗЗЛД кореспондира с разпоредбата на чл. 9 от Регламента и не ѝ противоречи - същите касаят обработване на специални категории лични данни, в това число такива свързани със здравето.

Ноторно известно е, а и между страните не е спорно, че жалбоподателят е кмет на община В. избран на 02.11.2015 г. изпълняващ тази длъжност и към настоящия момент.

Със заповед № 515/03.10.2017 г. на кмета на община В. е упълномощен зам. кмета на община В., И.С. да изпълнява в пълен обем функциите на кмета на община В. по чл. 44 от ЗМСМА, в случаите на ползван от кмета на законоустановен отпуск, болнични и командировки.

От събраните по преписката доказателства се установи, че по повод ползван от жалбоподателя отпуск поради временна неработоспособност и постъпило на 18.01.2018 г. в ОС – В. уведомление в тази насока, Председателя на ОС - В. е изпратил писмо до РЗИ –Р., с копие до ТД на НОИ Р., с което е изискал информация за издаден на кмета на община В. - г-н Г.Г. болничен лист, неговата продължителност и режим на лечение, както и данни спазен ли е последния. В писмото са посочени както три имена на г-н Г.Г., така и единният му граждански номер. В отговор - писмо № 534/20.02.2018 г. от РЗИ – Р. отказват предоставяне на изисканата информация с мотиви, че не са налице хипотезите на чл. 28, ал. 1 от Закон за здравето, относно възможността изисканата информация – здравна по смисъла на закона, да бъде предоставена на трето лице. Отказът е законосъобразен, а обработването – предоставянето и употребата на лични данни – имена и ЕГН на г-н Г.Г. за получаване на такава информация следва да се приеме за допустимо и законосъобразно в хипотезата на упражняване на официални правомощия предоставени на администратора по смисъла на ЗМСМА, а именно контрол върху дейността на кмета, още повече, че данните са предоставени на държавен орган – РЗИ, който разполага с тях, в преценката на който е да предостави или не изисканата информация.

В административното производство обаче се установи нарушение от страна на ОС-В. свързано със събирането и съхранението на чувствителни лични данни – специална категория данни, а именно такива свързани със здравословното състояние на жалбоподателя. Противно на изложените от ответната страна твърдения от събраните по преписката доказателства се установи, че ОС съхранява копие на три болнични листа издадени на жалбоподателя, два от които са представени в настоящето производство, а именно болничен лист № ****, издаден на 31.10.2017 г. от ОМЦ „Св. Н. Чудотворец“ ЕООД и болничен лист издаден на 17.01.2016 г. от МБАЛ „Д-р Теодосий Витанов“ ЕООД.

Безспорно е, че съдържащата се в документите информация представлява лични данни от категорията на чувствителните/специалните по смисъла на чл. 5, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД (отменен) и чл. 9, § 1 от Регламента, предвид обстоятелството, че в болничните листове освен информация за трите име, адрес, единен граждански номер и заемана длъжност на г-н Г.Г. се съдържат и информация за здравословното му състояние по смисъла на чл. 4, § 15 от Регламент, а именно такава свързана с физическото му здраве – поставена диагноза. Предвид липсата на изрично съгласие на физическото лице за обработване на данните свързани със здравословното му състояние от страна на ОС-В. и липсата на което и да е от останалите посочени в чл. 5, ал. 2 от ЗЗЛД (отменен) относно събирането на данните и чл. 9, § 2 от Регламент 2016/679 относно съхранението им условия за допустимост на обработването, се налага извода, че събирането и съхранението на такава информация, в частност копие на болнични листове в която тя е отразена, е незаконосъобразно и в нарушение на чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД (отменен), респективно чл. 9, § 1 от Регламента и въведената с тях забрана за обработване на лични данни свързани със здравословното състояние на субекта на данните. В тази връзка наложилата се в ОС-В. практика, по твърденията на Председателя на ОС-В., за представяне на ОС на издаден на кмета болничен лист ведно със заповед за заместването му при отпускане на кмета поради временна неработоспособност, е порочна и незаконосъобразна и следва да бъде прекратена, като противоречива съобразно разпоредбите на ЗЗЛД и Регламента. Действията на ОС по събирането и съхранение на лични данни свързани със здравословното състояние на жалбоподателя са в нарушение на неприкосновеността на личен живот на лицето, както и безспорно дори и публичните личности имат.

За пълнота следва да се отбележи, че Комисията поддържа становището, че ролята на едно лице в обществения живот обосновава приоритетния интерес на обществеността да има достъп до информация, отнасяща се до него, а лицата които изпълняват функция на държавен орган следва да търпят по-висока степен на прозрачност и критика. В тази насока е и практиката на Конституционния съд на Република България, съгласно която защитата на личните данни на лица, заемащи публични длъжности, сред които безспорно и е кмета, е много по-занижена, в сравнение със защитата на останалите граждани. Обработването на личните му данни, индивидуализиращи го като орган на власт, е необходимо за изграждане на мнение у гражданите относно дейността на задължения по закон

субект. Последното обаче е неотнормимо към данните свързани със здравето на лицето – поставени на същото диагнози, чувствителни данни, които са под специална закрила и не са и/или не следва да представляват обществен интерес, доколкото не е налице укоримо поведение, а напротив упражняване на право, което не възпрепятства работата на ОС.

Предвид характера и вида на констатираното нарушение Комисията счита, че в конкретния случай са неприложими корективните мерки по чл. 58, § 2, букви „а“, „в“, „д“, „е“, „ж“, „з“ и „й“ от Регламента. С оглед обстоятелството, че нарушението е първо за администратора на лични данни и факта, че не са ангажирани доказателства за неговото преустановяване и същото продължава, счита за целесъобразно, пропорционално и ефективно налагането на корективна мярка по чл. 58, § 2, буква „г“ от Регламента, а именно разпореждане на администратора на лични данни – Общински съвет – В. да съобрази операциите по обработване на специални лични данни с разпоредбите на чл. 9 от Регламента, като преустанови събирането на копие на болнични листове издадени на кмета на община В. във връзка с ползван от него отпуск поради временна неработоспособност и унищожи събраните до този момент такива. Намира, че същата ще има предупредително и възпиращо действие и ще допринесе за спазване на установения правов ред и прекратяване на нарушението.

Комисията признава направените от жалбоподателя разходи за процесуално представителство в претендиращия размер от 300 лв., предвид изхода на спора, съевременно направеното искане на разноски и личното явяване на процесуален представител на жалбоподателя, като следва да се отбележи, че представителя на ответника не е възразил срещу искането.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба ППН-01-108/20.02.2018 г. подадена от Г.Г. за основателна.

2. На основание чл. 58, § 2, буква „г“ от Регламент ЕС 679/2016 и за нарушение на чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД (отменен), съответно чл. 9, § 1 от Регламента издава на администратора на лични данни Общински съвет – В. разпореждане да съобрази операциите по обработване на специални категория лични данни с разпоредбите на чл. 9 от Регламента, като преустанови събирането на копие на болнични листове издадени на кмета на община В. и унищожи събраните до този момент такива в 14-дневен срок от влизане в сила на решението, за което да уведоми Комисията и да представи доказателства за изпълнението му.

3. На основание чл. 59, ал. 2, т. 6 АПК, вр. чл. 78, ал. 1 ГПК, вр. чл. 8, ал. 3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, признава и уважава направените от жалбоподателя разноски в размер 300 лв., които следва да бъдат заплатени от Общински съвет - В.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - Р.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-151/2018 г.
София, 24.07.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 10.04.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента), разгледа по същество жалба № ППН-01-151/12.03.2018 г. подадена от Е.М.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Е.М. с изложени в същата твърдения за неправомерно обработване на личните му данни, а именно предоставянето му без негово знание и съгласие от *финансова институция АД* (Ф.И. АД) на *финансова институция ЕООД* (Ф.И. ЕООД) във връзка със сключен между страните договор за кредит.

Жалбоподателят информира, че на 15.09.2017 г. кандидатствал за отпускане на кредит от Ф.И. АД чрез заявка направена чрез сайта ***. Допълва, че още същият ден с него се свързал служител на дружеството, за да извърши проверка и да одобри заявката за кредита. Г-н Е.М. сочи, че по искане на кредитният консултант му продиктувал получения на мобилният си телефон потвърдителен код, в отговор на което бил уведомен, че кредита е одобрен. Допълва, че получил на имейла си **** образователно писмо и договор № ****, изпратени от имейл ***** Информира, че получил и имейл от ***** с договор и следното съдържание „Ако все още не сте потвърдили Договора за гарантирано получаване на парите до минути, отворете този линк и въведете получения SMS код“. Жалбоподателят твърди, че не е въвеждал получения от него потвърдителен код и допълва, че от получения SMS съдържащ кода не ставало ясно, че с въвеждането му се сключва договор за предоставяне на поръчителство. Твърди, че е предоставил кода само на кредитния консултант на Ф.И. АД с който разговарял и не бил уведомен, че през потвърждаването му ще сключи договор за поръчителство с Ф.И. ЕООД.

Твърди, че личните му данни са предоставени от Ф.И. АД на Ф.И. ЕООД и използвани са сключване на договор за предоставяне на поръчителство, без негово знание и съгласие, в резултат на което за него са настъпили имуществени вреди, които установил при погасяване на договора предсрочно на 16.01.2018 г.

Към жалбата са приложени относими доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от Ф.И. АД на Ф.И. ЕООД са изискани писмени становища и относими по случая доказателства.

В отговор от Ф.И. АД оспорват жалбата и молят Комисията да я остави без уважение, като неоснователна. Информират, че жалбоподателят е клиент на дружеството, във връзка с сключени 3 (три) договора за кредит с Ф.И. АД, последният от който предмет на жалбата е погасен предсрочно на 16.01.2018 г.

Сочат, че договор за кредит № ****, ведно с Приложение 1 към него, приложими към дата на сключване на договора Общи условия за предоставяне на кредита и Стандартен европейски формуляр е заявен на 15.09.2017 г. от Жалбоподателя, чрез заявление за отпускане на кредит за кредитния продукт „****“. Допълват, че договорът е заявен по телефон, съгласно реда и условията, уговорени в

т. III.3 ОУ, в това число, жалбоподателят е заявил гарантиран кредит по смисъла на § 20 от ОУ и чл. 4, ал. 1 от Договора. Твърдят, че жалбоподателят сам е избрал да обезпечи изпълнението на задълженията си по сключения между него и Ф.И. АД договор, като осигури поръчителство от трето лице, като е имал възможност да избере необезпечен кредит или да предостави банкова гаранция.

Към становището са приложени относими доказателства.

В хода на производството Ф.И. ЕООД ангажират становище за неоснователност на жалбата, с приложени към него относими доказателства. Информират, че на 15.09.2017 г. жалбоподателят е подписал договор за кредит с Ф.И. АД за сумата от 600,00 лв., по силата на които дружеството следва да предостави на жалбоподателя заемната сума при договорените условия, след предоставяне на обезпечение на задълженията на жалбоподателя по договора за кредит под формата на поръчителство, под условие, че подаденото от жалбоподателя заявление е одобрено.

След подаване на заявка за кредита, жалбоподателят е подписал договор за предоставяне на поръчителство на 15.09.2017 г. с Ф.И. ЕООД „Договор за предоставяне на поръчителство“. Договорът за предоставяне на поръчителство е подписан от разстояние при спазване на изискванията на Закона за електронния документ и електронния подпис, като жалбоподателят е използвал индивидуално генериран петцифрен код за достъп, получен чрез кратко съобщение на посочения от него телефонен номер, а именно - *****. В допълнение сочат, че на посочения от жалбоподателя електронен адрес **** е получил автоматичен е-майл с приложен договора за предоставяне на поръчителство. Информират, че по силата на така подаденото заявление и сключен договор за кредит, Ф.И. ЕООД е получил от Ф.И. АД личните данни на жалбоподателя с оглед извършване на оценка на кредитоспособността му във връзка със сключването на договора за предоставяне на поръчителство. Считат че не е налице нарушение на правата на жалбоподателя и законосъобразност при обработване на личните му данни за целите на договора за поръчителство и в тази връзка молят Комисията да остави жалбата без уважение, като неоснователна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА - налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по § 44, ал. 2 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес срещу надлежна страна – администратори на лични данни, каквото качеството Ф.И. АД на Ф.И. ЕООД безспорно притежават по отношение на жалбоподателя по смисъла на чл. 4, ал. 7 от Общия регламент ЕС 2016/679 и чл. 3 от ЗЗЛД и предвид събраните по преписката доказателства.

Жалбата има за предмет неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя в хипотезата на предоставянето им от Ф.И. АД на Ф.И. ЕООД и обработването им от последното за целите на сключен на 15.09.2017 г. договор за предоставяне на поръчителство.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД (отменен) респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица свързани с обработване на личните данни, като не е налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

По изложените съображения и с оглед липсата на предпоставки от категорията на отрицателни по чл. 27, ал. 2 от АПК, на проведено на 20.02.2019 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – Е.М. и ответни страни Ф.И. АД и Ф.И. ЕООД, в качеството им на администратори на лични данни. Насрочено е открито заседание за разглеждане на жалбата по същество, за което страните са редовно уведомени.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от Ф.И. АД е изискан запис на телефонният разговор проведен с жалбоподателя на 15.09.2017 г. за сключване на процесния договор за кредит. В отговор и с придружително писмо ППН-01-151#12/18.03.2019 г. дружеството представя записи на проведени с жалбоподателя телефонни разговори с допълнително уточнение относно процедурата за рефинансиране на задължения.

В хода на производството г-н Е.М. депозира писмено становище ППН-01-151#11/14.03.2019 г. относно основателността на жалбата и прави доказателствени искания. С писмо ППН-01-151#13/25.03.2019 г. на ответната страна Ф.И. ЕООД е предоставено заверено копие на цитираното писмено становище с указания в 7-дневен срок от получаването му да представи информация и доказателства по направените в т. 3, 4, 5 и 6 от същото доказателствени искания.

В отговор е изразено становище № ППН-0-151#14/08.04.2019 г. за неоснователност на жалбата с аргументи, че се касае за обработване на лични данни на жалбоподателя „още към 15.09.2017 г.“ по предходен договор за поръчителство и „няма ново прехвърляне на лични данни“, а „дори и да има предоставяне на лични данни, то е законосъобразно с оглед даденото от г-н Е.М. съгласие с приемането на ОУ на Ф.И. АД, действащи към 15.09.2017 г., вкл. XIV т. 6.“ и последващите потвърдителни действия на жалбоподателя.

На проведено на 10.04.2019 г. заседание на КЗЛД, жалбите са поставени за разглеждане по същество.

Жалбоподателят – редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

Ответните страни – редовно уведомени, представляват се от П.С. – длъжностно лице по защита на данните с пълномощно представено в заседанието. Господин П.С. оспорва жалбата и моли Комисията да я остави без уважение, като поддържа изразените от дружествата писмени становища за неоснователността ѝ

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледани по същество жалба ППН-01-151/12.03.2018 г. е основателна.

При постановяване на решението е отчетена настъпилата, в периода от подаване на жалбата до разглеждането ѝ по същество, промяна в правната рамка в областта на защита на личните данни и факта, че от 25.05.2018 г. се прилага Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и обстоятелството, че от 02.03.2019 г. е в сила Закон за изменение и допълнение на Закона за защита на личните данни. Отчетен е и фактът, че Регламент (ЕС) 2016/679 има пряко действие, а юридически факти и породените от тях последици настъпили преди прилагане на Регламента, следва да се преценяват според материалния закон, който е бил в сила към момента на тяхното възникване. В конкретният случай такива са материалните разпоредби разписани в ЗЗЛД в редакцията преди 02.03.2019 г., с оглед обстоятелството, че юридическите факти и правните последици свързани с обработването - предоставянето на данните и сключване на договора за поръчителство е извършено на 15.09.2017 г. Отчетен е и факта, че разпоредбите на чл. 2, ал. 2, т. 1 и 2 от ЗЗЛД (отменени, но действали към дата на осъществяване на обработването) кореспондират с разпоредбите на чл. 5, ал. 1, буква „а“ и „б“ от Регламента и не им противоречат.

В чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД (отменен), но приложим към момента на обработване, е предвидено задължението на администратора на лични данни да обработва личните данни в съответствие с принципите, посочени в цитираната разпоредба, а именно да обработва същите законосъобразно и добросъвестно, както и да събира същите за конкретни, изрично указани и легитимни цели и да не ги обработва допълнително по начин несъвместим с тези цели. В приложимия към момента на разглеждане на жалбата по същество и произнасяне на Комисията чл. 5, ал. 1 буква „а“ и „б“ от Регламента е разписано идентично задължение спрямо администратора.

Предмет на жалбата е неправомерно обработване, в хипотезата на предоставяне от Ф.И. АД на Ф.И. ЕООД, на личните данни на жалбоподателя в обем от три имена, единен граждански номер, адрес и номер на лична карта и обработването им – употребата им от Ф.И. ЕООД за целите на сключен с Ф.И. ЕООД договор за поръчителство, същия с дата 15.09.2017 г., във връзка със сключен между г-н Е.М. и Ф.И. АД договор за кредит в размер на 600 лв. от същата дата.

Не е спорно между страните, а и от събраните по преписката доказателства се установи, че на 15.09.2017 г. между жалбоподателя, в качеството му на кредитополучател, и Ф.И. АД, в качеството му на кредитор, е сключен договор за потребителски кредит № ***** за сума в размер на 600 лв. Договорът е заявен по телефон, като за целите на сключването му жалбоподателят е предоставил доброволно личните си данни на дружеството. Екземпляр от договора, в едно с приложен към него стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителски кредит и Общи условия на дружеството са предоставени на жалбоподателя на 15.09.2017 г. в 14:15 часа на посочена от него електронна поща, а именно *****.

Безспорно се установи, че на посочения имейл още същият ден, няколко минути по-късно, а именно в 14:19 часа, жалбоподателят е получил електронно съобщение от Ф.И. ЕООД от имейл ***** съдържащ договор за предоставяне на поръчителство от дата 15.09.2017 г. със страни Ф.И. ЕООД – поръчител и Е.М. – потребител. В договора се съдържат три имена, единен граждански номер, адрес и номер на лична карта на жалбоподателя, последните обработени от Ф.И. ЕООД за изготвяне на договора. Не е спорно, че данните на жалбоподателя са предоставени от Ф.И. АД на Ф.И. ЕООД, а между дружествата е налице сключен договор за поръчителство, по който жалбоподателят не е страна.

Твърденията на жалбоподателя, че личните му данни са предоставени от Ф.И. АД на Ф.И. ЕООД без него знание и съгласие са основателни. Същите, макар и оспорени от ответните страни, се подкрепят от събраните по преписката доказателства. Видно от съдържанието на представените от Ф.И. АД записи на телефонни разговори е, че служител на Ф.И. АД е изискал от жалбоподателя да продиктува получен от същия по телефон уникален код за потвърждаване на договора за отпускане на кредит. В изпълнение на указанията г-н Е.М. е продиктувал получения чрез кратко текстово съобщение код – *****, а служителят на дружеството го е уведомил, че кредита е отпуснат с указания за дължими по договора вноски. Липсват доказателства жалбоподателят да е уведомен, че с предоставянето на кода за достъп личните му данни да бъдат предоставени на трето лице, различно от страните по договора за кредит, а именно за обезпечаване на задължението и сключване на договор за предоставяне на поръчителство между г-н Е.М. и Ф.И. ЕООД. Още по-малко липсва съгласие - свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление по смисъла на § 1, т. 13 от ДР на ЗЗЛД (действали към дата на предоставяне на данните) от г-н Е.М., което да обоснове законосъобразност на действията по предоставяне на личните му данни от Ф.И. АД на Ф.И. ЕООД. Неоснователни са твърденията на представителя на Ф.И. АД, че „плащанията са признание за сключването на всеки от договорите (Договор за кредит и Договор за предоставяне на поръчителство), с което жалбоподателя пряко и недвусмислено заявява, че е бил задължен към Ф.И. АД и Ф.И. ЕООД именно по въпросните договори и същите надлежно са обработвали негови лични данни“.

От събраните по преписката доказателства се установява, че обработването не е извършено и в изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни, не е

необходимо за защита на живота и здравето на физическото лице, нито за изпълнение на задача в обществен интерес или за упражняване на правомощия, предоставени на администратора със закон, както и за реализиране на законните интереси на администратора, пред които интересите на физическото лице нямат приоритет. Налага се извода, че данните са обработени – предоставени незаконосъобразно – без наличие на условие за допустимост на обработването в нарушение на принципа на законосъобразност и добросъвестност посочен в чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД (отменен), респективно чл. 5, ал. 1, буква „а“ от Регламента. Предвид обстоятелството, че данните са събраните от Ф.И. АД за целите на договора за кредит, а са обработени допълнително по начин несъвместим с тези цели, а именно – предоставени на Ф.И. ЕООД за сключване на договор за поръчителство, се налага извода, че обработването е в нарушение и на принципа по чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД (отменен), респективно чл. 5, ал. 1, буква „б“ от Регламента за „ограничение на целите“ на обработване на данните.

От събраните по преписката доказателства се налага извода за неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя и от страна на Ф.И. ЕООД. Личните данни на жалбоподателя са употребени за изготвяне на договор за предоставяне на поръчителство с дата 15.09.2017 г., същия изпратен на жалбоподателя, без наличие на нито едно от посочените в разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД (отменена), но действала към дата на нарушението, условия за допустимост и законосъобразност на обработването, респективно в нарушение на чл. 6, ал. 1 от Регламента. По преписката липсват доказателства в обратна насока, въпреки предоставената на дружеството изрична възможност да ангажира такива във връзка с направените от г-н Е.М. доказателствени искания в становище ППН-01-151#11/14.03.2019 г.

Комисията счита, че корективните мерки по чл. 58, § 2, буква „а“, „б“, „в“, „г“, „д“, „е“, „ж“, „з“ и „й“ от Регламента са неприложими и нецелесъобразни в случая, предвид тежестта на нарушението и обстоятелството, че същото е довършено, като от него са произтекли и имуществени вреди за жалбоподателя.

Предвид характера и вида на констатираните нарушения, Комисията счита за целесъобразно, пропорционално и възпиращо налагането на корективна мярка по чл. 58, § 2, буква „и“ от Регламента, а именно налагане на имуществени санкции на администраторите на лични данни Ф.И. АД и Ф.И. ЕООД, като счита, че същите ще имат предупредително и възпиращо действие и ще допринесат за спазване от страна на администраторите на установения правов ред. Като освен чисто санкционна мярка, реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие. Администраторите са длъжни да познават закона и да спазват неговите изисквания, още повече, че дължат необходимата грижа, предвидена в ЗЗЛД и Регламента и произтичаща от предмета им на дейност, кадровия и икономически ресурс.

Комисията съобразявайки целта на наказанието, което следва да има възпираща и предупредителна функция, естеството и тежестта на наказанието, обществените отношения които засяга, категориите лични данни засегнати от нарушението, счита, че с оглед принципа на пропорционалност между тежестта на нарушението и размера на наказанието, наложените имуществени санкции следва да са в размер на 10 000 лева – размер много под средния минимум предвиден в Регламента за тези нарушения, същия предвиден и в нормата на чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД за нарушение на чл. 4, ал. 1, респективно чл. 2 от същия закон.

При определяне на размерът на санкцията и в съответствие с условията по чл. 83, ал. 2 от Регламента, Комисията съобрази, че нарушението е първо за администраторите, както и че се касае за нарушение на правата на едно лице.

Като утежняващи обстоятелства при определяне на размера на санкцията Комисията взе предвид, че няма данни за предприети от администратора действия за смекчаване на последиците от вредите, претърпени от субекта на данните, както и обстоятелството, че администраторите не осъзнават извършените нарушения и не определят действията си като незаконосъобразни. Нарушението е

довършено с акта на своето извършване и е неотстранимо, а същото е станало известно на КЗЛД в следствие сезирането ѝ от потърпевшото лице. Като утежняващо обстоятелство е отчетен и факта, че обработваните лични данни са в голям обем, а именно три имена, адрес, номер на лична карта и единен граждански номер на лицето, и същите са използвани за създаване на финансова обвързаност с Ф.И. ЕООД във връзка с договора за поръчителство. Обстоятелствата по чл. 83, ал. 2, буква „б“ и „и“ от Регламента са неотносими доколкото се касае за администратори на лични данни – юридически лица, които не формират вина, а към момента на извършване на нарушенията одобрени кодекси за поведение, респективно одобрени механизми за сертифициране не са въведени.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба № ППН-01-151/12.03.2018 г., подадена от Е.М. срещу *финансова институция АД* и *финансова институция ЕООД*, за основателна.

2. На основание чл. 83, § 5, буква „а“, във връзка с чл. 58, § 2, буква „и“ от Регламент ЕС 679/2016 налага на *финансова институция АД* с ЕИК ***, в качеството му на администратор на лични данни, имуществена санкция в размер на 10 000 лв. (десет хиляди лева) за обработване на личните данни на жалбоподателя в нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 1 и 2 от ЗЗЛД (отменен), респективно чл. 5, ал. 1, буква „а“ и „б“ от Регламент ЕС 2016/679.**

3. На основание чл. 83, § 5, буква „а“ във връзка с чл. 58, § 2, буква „и“ от Регламент ЕС 679/2016 налага на *финансова институция ЕООД* с ЕИК ***, в качеството му на администратор на лични данни, имуществена санкция в размер на 10 000 лв. (десет хиляди лева) за обработване на личните данни на жалбоподателя в нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД (отменен), респективно чл. 6, ал. 1 от Регламент ЕС 2016/679.**

След влизане в сила на решението, сумата по наложените наказания да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-321/2018
София, 29.07.2019 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 29.05.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679, разгледа по основателност жалба рег. № ППН-01-321/15.05.2018 г., подадена от М.Б. срещу министъра на вътрешните работи в качеството му на администратор на лични данни.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбата е изпратена едновременно до КЗЛД, Главна дирекция „Национална полиция” (ГДНП) и други държавни органи. Към нея е приложено Заявление за заличаване на лични данни, отправено до ГДНП. На 27.06.2018 г. в КЗЛД е получено писмо, че по заявление с вх. № 328600-34382/15.05.2018 г. има Решение за заличени данни от ГДНП с рег. № 328605-271-2018 МКБ, с което ГДНП се е произнесла на 18.06.2018 г., че заличава личните данни, обработвани в информационните фондове на МВР.

В допълнение към жалбата се отбелязва, че месец след решението майката на жалбоподателя (и негов пълномощник) е разговаряла със служител при ОДМВР В.Т., на която е възложено изпълнението на решението. Последната уверила, че личните данни са заличени съгласно решението.

При последвали многократни проверки от полицейски патрули жалбоподателят установил, че данните му въобще не са заличени въпреки решението на МВР, т.е. министерството не изпълнява собствените си решения. На 02.01.2019 г. г-н М.Б. е видял лично на таблет в патрулен автомобил, че данните му не са заличени.

Жалбоподателят моли за откриване на административна процедура срещу МВР затова, че не са заличени личните му данни, обработвани и съхранявани в масивите на МВР, въпреки че е издадено решение, което МВР само е издало, но не изпълнява. Моли за съдействие за изпълнение на решението и за санкциониране на МВР за нарушаване на закона.

Към жалбата и допълнението към нея е приложено решение № 328605-271/18.06.2018 г. на МВР.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и в изпълнение на чл. 26 АПК, за започване на производство е уведомено лицето, срещу което е насочена жалбата. Предоставена е възможността по чл. 34, ал. 3 АПК за изразяване на становище с относими доказателства по предявените в жалбата твърдения. В Комисията е постъпил отговор за неоснователност на жалбата.

По отношение на посоченото в жалбата „друго потърпевшо лице”, за което са посочени дати на подаване и регистрационни номера на две заявления за заличаване на лични данни, входирани в МВР, пълномощникът отбелязва, че по всички има произнасяне, за което заявителят е уведомен съгласно изискванията на Административнопроцесуалния кодекс.

По жалбата на М.Б. се отбелязва, че по заявление № 328600-34382/15.05.2018 г. по описа на ГДНП е извършена проверка и е издаден индивидуален административен акт на директора на ГДНП – решение № 328605-271/18.06.2018 г., с което се заличават личните данни на заявителя, обработвани в информационните фондове на МВР.

Решението е изпратено на посочения от заявителя физически адрес и електронен адрес, както и на ОДМВР В.Т. за изпълнение. За целта комисия е извършила изпълнение на решението, за което е изготвен протокол № УРИ 328605-271/18.06.2018 г. по описа на ОДМВР В.Т. При контрол на изпълнението в ГДНП на 19.07.2018 г. е установено, че решението е изпълнено.

Във връзка с настоящата жалба повторна проверка е установила, че твърденията в жалбата не са основателни и цитираните лични данни за наказателно производство от 2016-2017 г. на РУ С. не се обработват от МВР.

Пълномощникът отбелязва, че със заповед № 8121з-1255/03.11.2016 г. министърът на вътрешните работи е оправомощил директора и зам.-директорите на ГДНП да разглеждат и да се произнасят по постъпили заявления за достъп до лични данни. При разглеждане на заявлението за заличаване на лични данни на г-н М.Б. е спасен раздел четвърти „Заличаване на лични данни”, глава втора „Общи правила при обработка на лични данни в МВР” от Инструкция № 8121з-1122 от 12 септември 2015 г. за реда за обработка на лични данни в Министерство на вътрешните работи, издадена на основание чл. 29, ал. 2 ЗМВР.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Разглежданата жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по § 44, ал. 2 от ПЗР на ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя и е насочена срещу администратор на лични данни. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисия за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679 разглежда жалби, подадени от субекти на данни.

На проведено на 13.02.2019 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – М.Б. и ответна страна – министъра на вътрешните работи, в качеството на администратор на лични данни. Страните са редовно уведомени за насроченото за 03.04.2019 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество. Предвид противоположните твърдения за действителното изпълнение на решение № 328605-271/18.06.2018 г. на директора на ГДНП, с което е постановено заличаването на личните данни, Комисията възложи проверка по случая. Разглеждането на жалбата е отложено за 29.05.2019 г., за което страните са редовно уведомени.

От извършената проверка се установи следното:

Във връзка с дейността си, МВР поддържа автоматизирани информационни системи /АИС/, в които се обработва информация, в т.ч. и лични данни на физически лица. Във връзка с изпълнение на задачата за проверка, поставена със заповедта на Председателя на КЗЛД, проверяващия екип извърши преглед на АИС, в които се обработват лични данни на жалбоподателя М.Б. Справките се извършиха по три имена и ЕГН на жалбоподателя, както и по номер на процесния Заявителски материал (досъдебното производство) № 71/22.02.2016 г. на РУ С. към ОДМВР – В.Т. и НАХД № 203/2017 г. на Районен съд С., както следва:

- Интегрирана регионална полицейска система /ИРПС/ - същата осигурява оперативна и управленческа информация, подпомагащата работата на полицията в националните и териториалните дирекции на МВР и техните звена. В системата се въвежда, контролира, актуализира и съхранява оперативно интересна информация за обектите, отнасящи се до работата на органите на полицията чрез подсистемите ѝ: заявителски материал, лица с полицейска и съдебна регистрация, контрол на общоопасните средства, други полицейски дейности, полицейско наблюдение. Обменът на данни между ИРПС и другите системи се реализира автоматично по мрежата за предаване на данни на МВР.

В системата се съдържат данни относно физическата идентичност на жалбоподателя М.Б., семейно положение, образование отличителни белези и данни за Заявителски материал № 1076/06.07.2010 г. в качеството му на потърпевш.

За документиране на резултатите от справка се снеха 8 бр. екранни разпечатки, съдържащи цялата налична информация в системата за лицето – общо 62 реда записи.

- Централен полицейски регистър /ЦПР/ - същият: интегрира и предоставя оперативна, издирвателна и обобщена управленска информация, с цел да подпомага пряката дейност на службите по разкриване на престъпленията; централизира информацията за полицейската регистрация на лица, извършили престъпления от общ характер; съдържа цялата информация от регионалните ИРПС към РДВР и ДНСГП и ежедневно се обновява.

В системата се съдържа обобщена информация за всички Заявителски материали, свързани с жалбоподателя М.Б. В справка не е налична информация за Заявителския материал № 71/22.02.2016 г. на РУ С. към ОДМВР – В.Т. За документиране на резултатите от справка се сне 1 бр. екранна разпечатка.

- Интегрирана информационна система „Справки” /ИИС „Справки”/ - представлява централизирана информационна система за достъпване на информация, обработвана в информационните фондове на МВР. Информацията в информационните фондове, достъпвани чрез ИИС „Справки”, се въвежда, обработва, актуализира и изтрива чрез приложенията на други АИС. ИИС „Справки” предоставя достъп до информационните фондове на следните АИС:

- Национален регистър на българските лични документи /НРБЛД/;
- Издирвателна дейност и НМАП-Н.ШИС;
- Граничен контрол;
- КАТ – регистрация на МПС и собствениците им;
- Адресна регистрация на чужденци /АРЧ/;
- Визи;
- Търговски регистър;
- Централен полицейски регистър в частта: регистър на лица, български граждани, със съдебна и полицейска регистрация; регистър на лица, български граждани, за които има попълнен документ – съобщение за установен извършител на престъпление /СУИП/;

При търсене в системата по зададените критерии се установи, че не се съдържат данни за извършени престъпления от жалбоподателя М.Б. В АИС НРБЛД се съдържат изискуемите данни относно гражданското състояние и снимка на лицето. В справка не е налична информация за Заявителския материал № 71/22.02.2016 г. на РУ С. към ОДМВР – В.Т. За документиране на резултатите от справка се снеха 2 бр. екранни разпечатки.

- Автоматизирана информационна система „Документооборот” – същата обхваща процеси по регистриране и обработка на хартиените и на електронните документи, създавани и получавани в МВР. Системата е централизирана и *web*-базирана и обслужва нуждите на всички структури, независимо от териториалното им местоположение;

В системата се съдържа информация относно входящата и изходящата кореспонденция с жалбоподателя М.Б. За документиране на резултатите от справка се снеха 2 бр. екранни разпечатки.

- Автоматизирана информационна система за управление на Административно-наказателната дейност /АИС АНД/ – същата обхваща всички процеси, отразяващи административно-наказателната дейност спрямо физическото лице в качеството му на водач, както и данни за пътното превозно средство.

В хода на проверката бяха поканени служители на ГДНП, със съответната компетентност, които демонстрираха пред проверяващия екип функционалността и начина на достъп, в т.ч. и отдалечен такъв, до АИС АНД през мобилно устройство /таблет/, представляващо работна станция за отдалечен достъп. По данни на същите служители – полицейски инспектор А.Т. и полицейски инспектор И.Г., при работа на автопатрулите, посредством работни станции за отдалечен достъп, служителите на МВР имат възможност за извършване на справки, касаещи осъществяване на контрола за движение по пътищата. Също така служителите могат да достъпват информация единствено относно факта за издирване на лице или пътно превозно средство. Всякаква евентуално налична информация за лицето, обработвана в информационните фондове на МВР, имаща отношение към извършваната проверка, при необходимост автопатрулът може да получи единствено от дежурния служител в Оперативен дежурен център/Оперативна дежурна част на МВР. Чрез работните станции за отдалечен достъп няма възможност да се достъпи информация за заявителски материали и наказателни производства.

В тази системата се съдържа информация, отразяваща административно-наказателната дейност спрямо жалбоподателя М.Б. в качеството му на водач, в т.ч. данни за три броя нарушения на Закона за движение по пътищата. В справката не е налична информация за Заявителския материал № 71/22.02.2016 г. на РУ С. към ОДМВР – В.Т. За документирани резултатите от справката се сне 1 бр. екранна разпечатка.

В хода на проверката, проверяващия екип изиска относими документи, във връзка с възложената проверка, както следва:

- Писмо от ГДНП с изх. № 3286р-11269/08.03.2019 г. до Директора на ОДМВР – В.Т. относно искане на информация за изпълнение на Решение № 328605-271/18.06.2018 г. на Директора на ГДНП за заличаване на лични данни на М.Б. по Заявителски материал № 71/22.02.2016 г. на РУ С. към ОДМВР – В.Т. и НАХД № 203/2017 г. на Районен съд С., обработвани в автоматизираните и неавтоматизираните информационни фондове на МВР;

- Заверено копие на отговор от ОДМВР – В.Т. с рег. № УРИ 366р-5492/15.03.2019 г. за извършените действия по заличаване на лични данни на М.Б., обработвани в ИРПС на ОДМВР – В.Т. по Заявителски материал № 71/22.02.2016 г. на РУ С., за което е изготвен Протокол УРИ 366р-11162/27.06.2018 г., утвърден съгласно Заповед УРИ 366з-1636/04.06.2018 г. на Директора на ОДМВР – В.Т. - комисар Х.Х.;

- Заверено копие на Решение за заличаване на лични данни по Заявление с вх. № 328600-34382/15.05.2018 г. по описа на ГДНП от М.Б., с вписвания на гърба за датата на изпълнението.

От извършената проверка и анализа на събраните писмени доказателства, проверяващият екип констатира, че лични данни на жалбоподателя М.Б. относно Заявителски материал (досъдебното производство) № 71/22.02.2016 г. на РУ С. към ОДМВР – В.Т. и НАХД № 203/2017 г. на Районен съд С., не са налични и не се обработват в автоматизираните и неавтоматизираните информационни фондове на МВР, като при работа на автопатрулите чрез работните станции за отдалечен достъп, служителите на МВР нямат възможност за достъп до информация за заявителски материали и наказателни производства.

На проведеното открито заседание жалбоподателят се представлява от преупълномощено лице. Пълномощникът поддържа изложеното в допълнението на жалбата, че решението за заличаване на лични данни не е изпълнено.

Ответната страна – министъра на вътрешните работи, се представлява от пълномощник от МВР. Прави възражение за ненадлежно представителство. По същество на жалбата заявява, че решението е изпълнено, което се потвърждава и от извършената от КЗЛД проверка.

Относно упълномощаването – жалбата е подадена от лице с пълномощно, заверено по реда на чл. 83, ал. 1 във връзка с чл. 81 от Закона за нотариусите и нотариалната дейност. За целите на представителство по образуваното административно производство срещу МВР на 03.04.2019 г.

от 13:00 ч., включително при отлагане и до приключване на административното производство, пълномощникът е преупълномощил трето лице. Преупълномощаването е без нотариална заверка на подписа. След като е отложено разглеждането на жалбата за друга дата, на пълномощника и на преупълномощения е указано, че следва да бъде представено надлежно пълномощно. Въпреки това на следващото заседание дадените указания не са спазени. Действително, чл. 18, ал. 2 АПК предвижда, че пред административните органи гражданите могат да се представляват от други граждани с писмено пълномощно с нотариална заверка на подписа, което в случая не е спазено, но КЗЛД намира изявлението на г-жа Б., изразено в писмо вх. № ППН-01-321#12(18)/27.03.2019 г. и представеното пълномощно за достатъчно за допускане на преупълномощения до участие в откритото заседание. Отклонението от административнопроизводствените правила в случая не е съществено.

При така установеното Комисията разгледа жалбата по същество, като я приема за неоснователна въз основа на следното:

Видно от представените сведения и доказателства жалбоподателят е упражнил правото си да поиска заличаване на обработвани за него лични данни от масивите на МВР по реда на чл. 28а, т. 1 от ЗЗЛД (приложима редакция ДВ, бр. 103 от 2005 г.) и по-конкретно – по ДП № 71/2016 г. на РУ-С. По заявлението има надлежно произнасяне от оправомощено от администратора лице, с което искането на заявителя е уважено.

Впоследствие жалбоподателят заявява, че администраторът само привидно е уважил искането му, но не го е изпълнил действително, като личните му данни продължават да се обработват и са достъпни за автопатрулите. Твърденията на жалбоподателя не се подкрепят от установеното по преписката.

Видно от Протокол за заличаване на данни по ЗЗЛД в ИРИС, обработвани от ОДМВР – В.Т., в изпълнение на решение на Директора на Главна дирекция „Национална полиция”, определена от Директора на ОДМВР В.Т. комисия е извършила заличаване чрез изтриване на обработваните лични данни на 28.06.2018 г. Освен това са извършени и две допълнителни проверки за изпълнение на решението – на 19.07.2018 г. и след уведомяване за образуването в КЗЛД производство. И двете проверки констатира изпълнение на решението.

Извършената от служители на КЗЛД също установи изпълнение на решението за заличаване. Заключение на проверяващият екип е следното: „От извършената проверка и анализа на събраните писмени доказателства, проверяващият екип констатира, че лични данни на жалбоподателя М.Б. относно Заявителски материал (досъдебното производство) № 71/22.02.2016 г. на РУ С. към ОДМВР – В.Т. и НАХД № 203/2017 г. на Районен съд С., не са налични и не се обработват в автоматизираните и неавтоматизираните информационни фондове на МВР...”

За пълнота следва да се отбележи установеното от проверяващия екип, че при работа на автопатрулите чрез работните станции за отдалечен достъп, служителите на МВР по принцип нямат възможност за достъп до информация за заявителски материали и наказателни производства, каквото твърдение е изложено в жалбата.

Предвид изложеното, администраторът е изпълнил задължението си и ефективно е изпълнил собственото си решение за заличаване на личните данни на жалбоподателя, поради което жалбата се явява неоснователна.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя жалба рег. № ППН-01-321/15.05.2018 г., подадена от М.Б. срещу министъра на вътрешните работи в качеството му на администратор на лични данни, без уважение като неоснователна.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Цанко Цолов /п/****Цветелин Софрониев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ ППН-01-335/2019****София, 30.07.2019 г.**

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 12.06.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679, разгледа жалба рег. № ППН-01-335/02.04.2019 г., подадена от Ц.Т.

Административното производство е по реда на чл. 38, ал. 4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателят информира, че на 18.01.2019 г. получил заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, от което разбрал, че „В.М.” ООД е използвало лични му данни без негово разрешение и съгласие, в нарушение на Регламент 2016/679.

Г-н Ц.Т. декларира, че не се е подписвал и не е давал съгласието личните му данни да бъдат обработвани от „В.М.” за тази цел. Счита, че нарушени правата му, предоставени от ЗЗЛД. Моли Комисията, след като установи, че са нарушени правата му, да наложи на „В.М.” ООД глоба в максималния размер, позволен от закона.

Към жалбата е приложено копие на Заповед за изпълнение на парично задължение.

Разглежданата жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя и е насочена срещу администратор на лични данни. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисия за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679 разглежда жалби, подадени от субекти на данни.

Комисията за защита на личните данни е независим надзорен орган, който осъществява защита на лицата при обработване на техните лични данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрола по спазване на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на

Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (накратко „Регламента” или Регламент 2016/679) и Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Една от задачите на КЗЛД по чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679 е да разглежда жалби, подадени от субекти на данни, и да разследва предмета на жалбата, доколкото това е целесъобразно. Целесъобразността при разглеждане на жалбите е прецесуално развита в чл. 38, ал. 4 ЗЗЛД – когато жалбата е очевидно неоснователна или прекомерна, с решение на Комисията жалбата може да бъде оставена без разглеждане.

С Регламент 2016/679 и Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) се определят правилата по отношение на защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни, както и правилата по отношение на свободното движение на лични данни. Целта е да се защитават основни права и свободи на физическите лица, и по-специално тяхното право на защита на личните данни.

Обработването на лични данни от администратори на лични данни, както в публичната, така и в частната сфера, е законосъобразно и допустимо, ако е налице **някое** от правните основания, изчерпателно изброени в чл. 6, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679:

а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели;

б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор;

в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора;

г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице;

д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора;

е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

Съгласието по буква „а” е едно от основанията за събиране и обработване на лични данни. Независимо от факта, че то е посочено на първо място, всички правни основания са алтернативни и равнопоставени, като същите не са подредени в йерархична зависимост. Наличието на което и да е от тях прави обработването законосъобразно, при условие, че са спазени и другите изисквания на регламента.

В случаите, когато администратор на лични данни прави преценка дали да обработва личните данни на базата на съгласие, той трябва да изследва обстоятелството дали не е налице друго правно основание за тяхното обработване. В случай че друго основание е налице, не е необходимо изискването и на съгласие от субекта на данни.

Видно от твърденията в жалбата и представеното доказателство, „В.М.” ООД, в качеството си на представляващ етажна собственост гр. ****, е подало Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК. В конкретния случай е налице основание за обработване на лични данни на г-н Ц.Т. по чл. 6, параграф 1, буква „в” от Регламент 2016/679 – обработването е необходимо за спазване на законово задължение, което прилага спрямо администратора. чл. 23, ал. 1, т. 5 от Закона за управление на етажната собственост (ЗУЕС) гласи, че управителният съвет (управителя) представлява етажната собственост в отношенията ѝ с органите на местната власт и с други правни субекти. чл. 23, ал. 4 от ЗУЕС посочва, че председателят на управителния съвет (управителят) представлява пред съда

собствениците в етажната собственост по исковете, предявени срещу тях във връзка с общите части, и по исковете, предявени срещу собственик, ползвател или обитател, който не изпълнява решение на общото събрание или задълженията си по този закон. По искове срещу трети лица, във връзка с общите части, председателят на управителния съвет (управителят) представлява собствениците, ако бъде упълномощен от общото събрание. В чл. 38, ал. 2 ЗУЕС изрично е предвидена възможността, когато собственик, ползвател или обитател не изпълни решение в определения срок, председателят на управителния съвет (управителят) да може да подаде заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 410, ал. 1, т. 1 от Гражданския процесуален кодекс.

С оглед изложеното, администраторът „В.М.” ООД е обработил законосъобразно личните данни на жалбоподателя на основание чл. 6, параграф 1, буква „в” от Регламент 2016/679 – за изпълнение на задълженията си по ЗУЕС, при което изискването на изрично съгласие от субекта на данни не е необходимо.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя жалба рег. № ППН-01-335/02.04.2019 г., подадена от Ц.Т. срещу „В.М.” ООД, без разглеждане като очевидно неоснователна.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ Рег. № НДМСПО – 01- 210/2019 г. гр. София, 15.07.2019 г.

ОТНОСНО: Копиране и съхранение на свидетелства за управление на моторни превозни средства

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав: председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 26.06.2019 г., разгледа преписка с рег. вх. № НДМСПО-01-210/28.05.2019 г. от г-н Александър Чакъров, в качеството му на председател на Управителния съвет на Национално сдружение на българските превозвачи (НСБП). Националното сдружение на българските превозвачи е юридическо лице с нестопанска цел, обединяващо и представляващо търговски дружества, които работят в сферата на транспортната дейност.

Искането от г-н Чакъров е във връзка с постъпил сигнал в НСБП от член на сдружението, който е предоставил уведомление за комплексна проверка от Областен отдел „Автомобилна администрация“ - гр. Русе, с което се изискват от съответната транспортна фирма лични документи на лицата, назначени на длъжност „водач на моторно превозно средство“ и работители през последните 12 /дванадесет/ месеца в предприятието, които можело да се предоставят копирани.

Въз основа на описаното г-н Чакъров поставя въпроси дали може да се съхраняват копия на лични документи като свидетелство за управление на моторно превозно средство, контролен талон и карта на водача и удостоверение за психологическа годност на шофьора от едно търговско дружество в качеството му на работодател?

Като приложение към искането е приложено копие от уведомлението за комплексна проверка от Изпълнителна агенция автомобилна администрация към Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Правен анализ:

Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Общ регламент относно защитата на данните), въвежда множество значителни промени спрямо действащата правна рамка и поставя завишени изисквания към субектите в системата за защита на личните данни.

Обработването на лични данни е законосъобразно само ако и доколкото е налице поне едно от изчерпателно изброените условия съгласно разпоредбите на чл. 6, пар. 1 от Общия регламент.

В чл. 25г от Закона за защита на личните данни е предвидена възможността администратор или обработващ лични данни да копира документ за самоличност само ако това е предвидено със закон. Законодателят е преценил, че документът за самоличност, поради съдържащите се в него големи като обем и важност лични данни, се ползва със завишена степен на защита и поради това неговото копиране е разрешено само в случаите, когато това е предвидено в закон или в приет въз основа на него подзаконов нормативен акт. Нормата на ЗЗЛД е в съзвучие с принципа на „цялостност и поверителност“, закрепен в чл. 5, пар. 1, б. „е“ от Регламента, предвиждащ защита срещу неразрешено или незаконно обработване, както и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, както и с принципа „свеждане на данните до минимум“ (чл.5, пар.1, б. „в“).

Законът за автомобилните превози урежда условията и реда за: обществените вътрешни и международни превози на пътници и товари с автомобили, извършвани от български или чуждестранни превозвачи; превозите за собствена сметка; контрола при осъществяването на превозите цитирани по-горе, както и особените правила при договорите за превоз на пътници и товари.

Съгласно разпоредбите на чл. 91а от Закона за автомобилните превози (ЗАП) Изпълнителна агенция “Автомобилна администрация” извършва контролни проверки на пътя и в предприятията. Изпълнителната агенция “Автомобилна администрация” може да изиска от предприятията представяне в определен срок на документацията, свързана с елементите на проверките, за проверка. Тази проверка е равностойна на проверките, извършвани на територията на предприятията.

Освен задълженията по Закона за автомобилните превози, по отношение на търговските дружества, работещи в сферата на транспортната дейност, са налице и нормативни изисквания съгласно разпоредбите на Закона за движение по пътищата (ЗДВП). Изискването на чл. 189, ал. 5 от ЗДВП е електронният фиш по ал. 4 от същия член да се връчва на лицето с препоръчано писмо с обратна разписка или чрез длъжностните лица на определените от министъра на вътрешните работи служби за контрол, при осъществяване на функциите и правомощията им. В 14-дневен срок от получаването му собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира.

Във връзка с казаното до тук за всеки един автомобил, администраторът на лични данни надлежно следва да разполага с необходимите документи доказващи кой, кога и на какво основание е управлявал автомобилите на дружеството, които стриктно изпраща в законоустановения срок към органа, издал електронния фиш. Към тази декларация администраторът на лични данни е длъжен по закон да приложи копие на свидетелството за управление на МПС на шофьора. Копие от шофьорската книжка необходима и в други законово определени случаи, които са свързани както със ЗДВП, Закона за автомобилните превозвачи, така и с Кодекса за застраховане.

Доколкото администраторите на лични данни са длъжни по закон да следят дали предоставят автомобилите на правоспособни водачи, при евентуално нарушение, установено при проверка от служители на МВР, автомобилът, собственост на дружество, може да бъде спрян от движение от 6 месеца до 1 година. Съответно при завеждане на щети, нанесени по автомобила, отново е налице задължение на управителя на дружеството да докаже, че автомобилът е бил използван от правоспособен водач.

Във връзка с поставения въпрос за съхранение на копие от свидетелство за управление на МПС следва да се има предвид, че администраторът има задължение за запазване на копие от него във връзка с трудовото правоотношение със съответния шофьор. Това задължение произтича от характера и естеството на длъжността, респ. работата, които изискват доказване на съответната квалификация или правоспособност на шофьора посредством представяне и съхраняване на свидетелството за управление на МПС и на други относими документи. В този смисъл са и изискванията на Наредба № 4 за документите, които са необходими за сключване на трудов договор. Необходимо е да се отбележи обаче, че задължението за съхраняване на копие от свидетелство за управление на МПС и/или на други изискуеми за заемане на длъжността документи е единствено и само за целите на възникване и съществуване на съответното трудово правоотношение. Независимо от това следва да се отчита обстоятелството, че свидетелството за управление би могло да бъде сменено поради изтичане на срока или да е било отнето поради извършване на друго нарушение и по този начин да се затрудни или да стане невъзможно изпълнението на законовото задължение на администратора по чл. 189, ал. 5 от ЗДВП, което изисква администратора да предостави копие на свидетелството за управление на МПС, валидно към момента на извършване на пътно-транспортно нарушение. Затова администраторът

следва да може да разполага с възможността за използване на копие от този документ не само във връзка със съответното трудово правоотношение, но и за целите на приложимото към дейността му специално законодателство – ЗДвП и ЗАП.

От горното може да се направи обоснован извод, че транспортните фирми - администратори на лични данни, имат макар и непряко закрепено законово задължение за копиране и съхраняване на копия на определен набор документи, включително удостоверение за правоуправление на МПС и контролен талон на автомобил, което кореспондира на правното основание по чл. 6, пар. 1, б. "в" от Общия регламент.

В допълнение към основанията за законосъобразно обработване на лични данни, администраторът на лични данни е длъжен да взема всички подходящи технически и организационни мерки относно защитата на личните данни на физическите лица, както и да осигури спазването на принципите по чл. 5 от Общия регламент, включително за „ограничение на целите“, „ограничение на съхранението“ и „цялостност и поверителност“.

Администраторът носи отговорност и следва е в състояние да докаже спазването на посочените по-горе изисквания (принцип на „отчетност“).

Във връзка с горното и на основание чл. 58, ал. 3 от Общия регламент за защита на данните, Комисията за защита на лични данни (с четири гласа „за“: В. Караджов, Цв. Софрониев, М. Матева и В. Целков и един глас „против“: Ц. Цолов) изрази следното

СТАНОВИЩЕ:

Съхранението на копие от свидетелство за правоуправление на МПС на служители на търговските дружества, които работят в сферата на транспортната дейност, е законосъобразно на основание чл. 6, пар.1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 за целите на съответното трудово правоотношение. Извън тези случаи, за гарантиране изпълнението на задълженията на тези дружества по чл. 91а от Закона за автомобилните превозвачи и разпоредбите на Закона за движението по пътищата, те могат да копират свидетелство за управление на МПС, контролен талон на автомобил, както и други относими документи и да ги предоставят на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ само за целите на конкретна проверка. След приключване на проверката тези копия следва да бъдат унищожени.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

О.М. Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**
рег. № НДМСПО-01-211/2019 г.
гр. София, 11.07.2019 г.

ОТНОСНО: Приложение на чл. 25к от ЗЗЛД вр. с чл. 52 от ЗЗДискр.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав – председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева, на заседание, проведено на 26.06.2019 г., разгледа искане за становище (вх. № НДМСПО-01-211/28.05.2019 г.) от „БНП ПАРИБА С.А. – клон София“, ЕИК 175185891, касаещо приложението на чл. 25к от Закона за защита на личните данни, уреждащ общите правила при определяне на срок за съхранение на лични данни на участници в процедури по набиране и подбор на персонал във връзка с чл. 52 от Закона за защита от дискриминацията, предвиждащ 3-годишен преклузивен срок за защита на лицата срещу дискриминация.

Дружеството пита за какъв срок следва да съхранява личните данни на участниците в процедурите по набиране и подбор на персонал, спазвайки условията на чл. 25к от ЗЗЛД от една страна, и вземайки предвид легитимния си интерес от съхраняването на тези данни за срок от 3 години с оглед защита на правата си при евентуални производства по реда на Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр.) от друга.

Правен анализ:

С промените в Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) от 26.02.2019 г. се създаде нова Глава IVa, уреждаща **общите** правила при обработване на лични данни, както и някои особени случаи на обработване на данни.

Разпоредбата на чл. 25к, ал. 1 от ЗЗЛД предвижда, че работодателят или органът по назначаването, в качеството си на администратор на лични данни, следва да определи срок за съхранение на личните данни на участниците в процедурите по набиране и подбор на персонал, който не може да е по-дълъг от 6 месеца, освен ако кандидатът не е дал съгласието си за съхранение за по-дълъг срок. След изтичането на този срок работодателят или органът по назначаването следва да изтрие или унищожи съхраняваните **документи** с лични данни, освен ако специален закон не предвижда друго.

Алинея втора на същата разпоредба предвижда, че когато във визираните процедури работодателят или органът по назначаването е изискал да се представят оригинали или нотариално заверени копия на документи, които удостоверяват физическа и психическа годност на кандидата, необходимата квалификационна степен и стаж за заеманата длъжност, той следва да върне тези документи на кандидата, който не е одобрен за назначаване, в 6-месечен срок от окончателното приключване на процедурата, освен ако специален закон не предвижда друго.

Систематичното тълкуване на двете норми, води до извода, че алинея първа обхваща лични данни на кандидатите за работа, съдържащи се в документи като автобиографии (CV-та), мотивационни писма, различни сертификати, удостоверения и др.

От своя страна Законът за защита от дискриминация (ЗЗДискр.) предвижда забрана за работодателя при провеждане на визираните процедури да поставя кандидатите за работа в по-неблагоприятно положение въз основа на дискриминационните признаци, изброени в закона. Нещо повече, нарушенията, обективирани в чл. 12 от ЗЗДискр., касаят конкретно процедурите по набиране и подбор на персонал, осъществявани от всеки работодател. В допълнение, съгласно чл. 23 от ЗЗДискр., работодателят предоставя при поискване информация на лицето, което твърди, че са нарушени правата му, която трябва да съдържа основанието за взетото от работодателя решение, както и други относими данни.

В тази връзка, в случай че сметат, че правата им по ЗЗДискр. са нарушени, кандидатите за работа имат възможност за защита в 3-годишен срок от извършване на нарушението /арг. чл. 52 от ЗЗДискр./.

Предвид законоустановената доказателствена тежест в ЗЗДискр. и с оглед предприемането на мерки за защита срещу образувано срещу тях производство, работодателите следва да разполагат с данни на неизбрания кандидат-жалбоподател и след 6 месечния срок по чл. 25к от ЗЗЛД, за да могат същите да се представят като доказателство. Безспорно е, че необходимата като доказателство информация би включила лични данни от автобиографията и/или други документи на кандидата, чрез които може да се мотивира взетото от работодателя решение да не предложи съответната длъжност.

Хипотезата на чл. 25к от ЗЗЛД въвежда общ ред и условия, при които се определя срокът за съхранение на лични данни, съдържащи се в посочените по-горе документи, предоставени от кандидата за работа. Нещо повече, провеждането на процедури по набиране и подбор на персонал предполага „възпроизвеждането“ на данни за кандидатите (но не и съхранението на оригинали или копия от техни документи извън общия ред, посочен в чл. 25к от ЗЗЛД) във вътрешната документация (заповеди, протоколи на комисии за класиране на кандидатите, решения и т.н.) на всеки работодател или орган по назначаване, чрез която може да се обоснове вземането на решението за подбор в рамките на образувано производство по реда на ЗЗДискр.

Предвид изложеното дотук, няма нормативна пречка, личните данни, съдържащи се във вътрешните документи на работодателя/органа по назначаване относно проведения подбор (документите, създадени от него и неговите служители във връзка с проведената процедура по подбор) да се съхраняват за целите на предвидения в чл. 52 от ЗЗДискр. 3-годишен срок. Това съхранение следва да се реализира при спазване изискванията на чл. 5, пар. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 и по-конкретно при зачитане принципите на свеждане на данните до минимум (б. „в“ от същия) и на ограничение на съхранението им (б. „д“ от него), т.е. данните трябва да бъдат сведени до минималния обем, необходим за гарантиране защита на интересите на работодателя/органа по назначаване по реда на ЗЗДискр., за период не по-дълъг от нормативно предвидения 3-годишен срок.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 58, § 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Първичните документи на кандидатите за работа като автобиографии, мотивационни писма, документи, доказващи квалификация и опит, и други документи, представени или събрани за целите на конкурсната процедура, както и копията от тях следва да се съхраняват по предвидения в чл. 25к от ЗЗЛД общ ред.

2. Няма нормативна пречка, лични данни на участници в конкурсна процедура, съдържащи се в създадените от работодателя или органа по назначаване вътрешни документи относно проведените процедури по набиране и подбор на персонал да се съхраняват за целите на предвидения в чл. 52 от Закона за защита от дискриминация 3-годишен срок, при спазване изискванията на чл. 5, пар. 1, б. „в“ и „д“ от Регламент (ЕС) 2016/679. В този случай, за целите на евентуално производство по ЗЗДискр., работодателят или органът по назначаване ще разполага с доказателства, които ще се базират върху информация, налична в първичните документи по т. 1, без това да нарушава предвидения в чл. 25к от ЗЗЛД общ ред за ограничаване срока на съхранение на тези документи с лични данни.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**
рег. № НДМСПО-01-246/20.06.2019 г.
гр. София, 12.07.2019 г.

ОТНОСНО: *Защита на личните данни по случаи с международен елемент, свързани с деца, нуждаещи се от закрила в страната или в чужбина*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав – членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на заседание, проведено на 10.07.2019 г., разгледа искане за становище (вх. № НДМСПО-01-246/20.06.2019 г.) от председателя на Държавна агенция за закрила на детето (ДАЗД) относно въпроси, касаещи случаи на деца с международен характер, при които фондация „Международна социална служба – клон България“ предоставя в други държави лични данни, съдържащи се в изготвяните от дирекциите „Социално подпомагане“ към Агенцията за социално подпомагане (АСП) социални доклади.

Тук следва да се отбележи, че през 2014 г. ДАЗД сезира КЗЛД с идентично искане за становище с рег. № П-6945/16.10.2014 г. в отговор на което, КЗЛД изразява становище с рег. № П-1309/13.02.2015 г. относно защитата на личните данни по случаи с международен елемент, свързани с деца, които се нуждаят от закрила в страната или в чужбина.

В допълнение, ДАЗД информира, че през месец юни т.г. са получили молба за съдействие от роднина на дете в чужда държава, като от предоставената им информация виждат, че Софийският районен съд се е обърнал за съдействие към фондация „Международна социална служба – клон България“, която следва да изготви социално проучване на територията на чуждата държава и след това да предостави информацията на съда, въпреки становището на КЗЛД от 2015 г.

Наред с гореизложеното, ДАЗД отбелязва, че от 2015 г. насам, не са извършвани промени в приложимото специално законодателство, чрез които да се регламентира делегиране на дейности на неправителствени и/или международни организации от страна на изрично определените за това институции, компетентни по случаите с международен характер относно закрилата на деца.

В тази връзка и предвид започване прилагането на Общия регламент относно защитата на данните (Регламент (ЕС) 2016/679), председателят на ДАЗД се обръща към Комисията с молба за изразяване на повторно становище относно защитата на личните данни по случаи с международен елемент, свързани с деца, които се нуждаят от закрила в страната или в чужбина.

Правен анализ:

Общият регламент относно защитата на данните (Регламент (ЕС) 2016/679), наред със Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), определят общите правила за защита на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни. На децата, като най-чувствителна и уязвима категория субекти в нашето общество, се полага специална защита на личните данни, тъй като те не познават достатъчно добре съответните рискове, заплахи и евентуални неблагоприятни последици от неправомерното обработване на данни, както и своите права. Регламентът въвежда множество значителни промени спрямо предходната правна рамка и поставя завишени изисквания към субектите в системата за защита на личните данни, обработващи лични данни на деца.

Предоставянето на данни от досиетата на деца, както и на социални доклади по отделни случаи, включително с международен елемент, от дирекции „Социално подпомагане“ на неправителствени организации, не се различава от общия режим (принципите и условията за законосъобразност на обработването по смисъла на чл. 5, чл. 6 и чл. 9 от Регламента) за предоставяне на лични данни на трети страни, като вид обработване на лични данни. Това означава, че при наличие на условие за

законосъобразност и при спазване на принципите за обработване, такива лични данни биха могли да се предоставят на неправителствени организации. В допълнение, предаването на лични данни от администратор, установен на територията на Република България, в трета държава, представлява по своята същност „трансфер на лични данни“ и същият следва да се извършва при спазване на изискванията на Глава V от Регламента.

От друга страна, предвид нормата на чл. 55, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 и свързаните с това промени в Закона за защита на личните данни (изм. и доп. ДВ. бр.17 от 26 Февруари 2019г.), следва да се отбележи, че надзорът и осигуряване спазването на нормативните изисквания при обработване на лични данни от органите на съдебната власт, в тяхното правораздавателно качество (каквото е и настоящият казус), се осъществява от Инспектората към Висшия съдебен съвет /арг. чл. 17 от ЗЗЛД/.

Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 58, § 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. С оглед завишения правен режим за защита на личните данни на деца, въведен с Регламент (ЕС) 2016/679 и предвид липсата на промени в специалното законодателство, регламентиращо обмена на информация при трансгранични случаи на закрила на деца, не е налице правно основание администратори – публични органи да предоставят лични данни на деца, съдържащи се в социалните доклади, изготвяни от дирекции „Социално подпомагане“, както и от всеки друг административен орган, осъществяващ закрила на детето в Република България, на неправителствени организации на територията на страната или в чужбина.

2. Считано от 2 март 2019 г., надзорът и осигуряване спазването на нормативните изисквания при обработване на лични данни от съдилищата при изпълнение на функциите им на органи на съдебната власт се извършва от Инспектората към Висшия съдебен съвет. В неговата компетентност е изразяването на становище относно законосъобразността на обработване на лични данни от съда по случаи с международен елемент, свързани с деца, които се нуждаят от закрила в страната или в чужбина.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
Рег. № НДМСПО – 01- 263/2019 г.
гр. София, 02.08.2019 г.

ОТНОСНО: *Предоставяне на достъп до Регистъра на населението – Национална база данни „Население“*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав: членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 31.07.2019 г., разгледа преписка с рег. № НДМСПО-01-263/18.07.2019 г.) от д-р Елеонора Лилова, в качеството ѝ на Председател на Държавна агенция за закрила на детето. Д-р Лилова се обръща към КЗЛД с молба за съдействие в качеството ѝ на председател на Държавната агенция за закрила на детето (ДАЗД) - специализиран орган на Министерския съвет за координация, мониторинг и контрол на политиките за деца в Република България.

ДАЗД координира сътрудничеството с държавни органи и с юридически лица в страната и в чужбина, както и с международни институции и организации. Дейността на Агенцията за закрила на детето е насочена към всички деца, български граждани и техните семейства в страната и чужбина.

В изпълнение на правомощията си, администрацията на Агенцията осъществява координацията при спешни случаи, свързани с деца в риск (жертви на трафик и/или деца-български граждани, които се намират в чужбина, за които се изисква предоставяне на социален доклад и проучване), в които трябва да се предприемат спешни действия за информиране на компетентните институции с цел гарантиране на правата им, а реално липсва информация относно близки и роднини и техните адресни регистрации. Експертите от Държавната агенция за закрила на детето губят ценен времеви ресурс, за да получат нужната информация от различни компетентни институции. Съгласно чл. 7, ал. 5 от Закона за закрила на детето централните органи на изпълнителната власт са задължени своевременно да оказват съдействие и да предоставят информация служителите на Агенцията при изпълнение на служебните им задължения. Към настоящия момент, ДАЗД работи в добро сътрудничество с главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване» към Министерството на регионалното развитие и благоустройството, като информацията се предоставя само след постъпили писмени запитвания от страна на ДАЗД. Тази процедура отнема между пет и седем работни дни, срок който е от изключителна важност при предприемане на подходящи действия за закрила на детето.

Председателят на ДАЗД съгласно Закона за закрила на детето е орган по закрила, на който основните правомощия са координацията и контрола в работата по случаи на деца. В тази връзка, д-р Лилова е подготвила писмо до г-н Иван Гетов, главен директор на главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване» с молба да бъде предоставен достъп до регистъра за населението - Национална база данни „Население», като чрез него експертите да получават навременна информация за постоянен и настоящ адрес на детето и неговите родители, в случаите, в които Агенцията е сезирана. На 09 юли 2019г. е получен отговор, в който се посочва, че: „в конкретния случай не могат да бъдат намерени категорични основания за предоставяне на достъп до РН - НБД „Население“ на ДАЗД“.

Във връзка с гореизложеното и предвид правомощията на КЗЛД, съгласно чл. 106, ал. 1, т. 3 от Закона за гражданската регистрация, д-р Лилова моли за становище относно възможността да се осигури достъп на Държавната агенция за закрила на детето до ЕСГРАОН, във връзка с работата по случаи на деца български граждани в риск, както и когато е необходимо да бъдат предприемани спешни действия за гарантиране живота и здравето на детето.

При обработването на спешни случаи на деца в риск такъв достъп би осигурил своевременна реакция от страна на институциите. Това ще даде възможност на служителите на ДАЗД да адресират коректно своята кореспонденция до отделите „Закрила на детето“, без предварително изпратено запитване до ГД ГРАО. При необходимост от предприемане на действия в спешен порядък, сроковете за осъществяване на конкретни мерки трябва да бъдат сведени до най-кратките постижими.

Правен анализ:

Гражданската регистрация включва съвкупност от данни за едно лице, които го отличават от другите лица в обществото и в семейството му в качеството на носител на субективни права, като име, гражданство, семейно положение, родство, постоянен адрес и др. Гражданската регистрация на физическите лица в Република България се основава на данните в актовете за тяхното гражданско състояние и на данните в други актове, посочени в закон. Вписването в регистъра на населението се извършва в общините по постоянен адрес на физическите лица. В регистрите на актовете за гражданското състояние се вписват (в населеното място, в което е настъпило събитието) събитията раждане, брак и смърт за всички лица, които към момента на настъпване на събитието са български граждани, и за лицата, които не са български граждани, но към момента на настъпване на събитието се намират на територията на Република България, като отговорността за гражданската регистрация на територията на конкретната община е на кмета на общината, съобразно разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР).

Съгласно чл. 22 от ЗГР, регистърът на населението се поддържа в електронен вид и формира Национална база данни „Население“. Регионална база данни „Население“ е част от регистъра на населението и се състои от електронните лични регистрационни картони на физическите лица с постоянен и/или настоящ адрес в областта. Локална база данни „Население“ е част от регистъра на населението и се състои от електронните лични регистрационни картони на физическите лица с постоянен и/или настоящ адрес в общината. В чл. 24 от ЗГР е разписано, че общинската администрация издава удостоверения въз основа на регистъра на населението.

Регистрите за гражданското състояние и регистърът на населението се създават и поддържат от Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН), която е национална система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България и източник на лични данни за тях (чл. 100-101 ЗГР). Съгласно чл. 106, ал. 1 от ЗГР, данните от ЕСГРАОН се предоставят на:

1. българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси;
2. държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия;
3. български и чуждестранни юридически лица - въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни.

Законът за закрила на детето урежда правата, принципите и мерките за закрила на детето, **органите на държавата и общините и тяхното взаимодействие при осъществяване на дейностите по закрила на детето**, както и участието на юридически лица и физически лица в такива дейности.

Държавата защитава и гарантира основните права на детето във всички сфери на обществения живот за всички групи деца съобразно възрастта, социалния статус, физическото, здравословно и психическо състояние, като осигурява на всички подходяща икономическа, социална и културна среда, образование, свобода на възгледите и сигурност. Държавната политика за закрила на детето се осъществява въз основа на приета от Народното събрание по предложение на Министерския съвет Национална стратегия за детето, изградена върху принципите на този закон. В изпълнение на националната стратегия Министерският съвет приема Национална програма за закрила на детето, предложена от министъра на труда и социалната политика и председателя на Държавната агенция за закрила на детето.

Държавните органи в рамките на своята компетентност провеждат държавната политика за закрила на детето и създават подходящи условия за неговото развитие.

Съгласно разпоредбите на Закона за закрила на детето закрилата на детето се осъществява чрез: председателя на Държавната агенция за закрила на детето и администрацията, която го подпомага при осъществяване на неговите правомощия; дирекции „Социално подпомагане“; министъра на труда и социалната политика, министъра на вътрешните работи, министъра на образованието и науката, министъра на правосъдието, министъра на външните работи, министъра на културата, министъра на здравеопазването и кметовете на общини.

В чл. 7, ал. 5 на Закона за закрила на детето е **вменено задължение за съдействие** на Централните и териториалните органи на изпълнителната власт и доставчиците на социални услуги по Закона за социалните услуги са задължени своевременно да оказват съдействие и да предоставят информация на Държавната агенция за закрила на детето и дирекции „Социално подпомагане“ при изпълнение на служебните им задължения.

Съгласно чл. 8, ал. 2 от Закона за електронното управление (ЗЕУ), административните органи, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, са длъжни да предоставят всички услуги в рамките на своята компетентност и по електронен път, освен ако закон предвижда особена форма за извършване на отделни действия или издаване на съответни актове. Това задължение е скрепено и с изрично нормативно изискване за събиране, обработване и предоставяне на лични данни само в минимално необходимия обем за предоставяне на съответната услуга, като е гарантирано обработване на данните само в посочените цели, освен при наличие на изрично съгласие на субектите на данни (чл. 16 от същия закон). ЗЕУ вменява задължение на Държавната агенция „Електронно управление“ да подсигури и поддържа техническа инфраструктура и информационна система, която да позволи фактичeskото и ефективно прилагане на електронното предоставяне на услуги. Съгласно Наредбата за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни услуги, подаването на електронни документи се осъществява чрез публично достъпно уеб базирано приложение в Единния портал за достъп до електронните административни услуги и в официалните интернет страници на доставчиците на електронни административни услуги.

Регламент (ЕС) 2016/679 урежда общата европейска правна рамка относно защитата на личните данни. Обработването на лични данни може да се извършва само при наличие на някое от алтернативните основания, изчерпателно разписани в чл. 6, пар. 1 от Общия регламент относно защитата на данните и при стриктно спазване на принципите, визирани в чл. 5 от същия.

Съгласно легалното определение, въведено с чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 предоставянето на достъп до лични данни, представлява обработване на лични данни, и съответно следва да бъдат спазени условията за законосъобразност на обработването и принципите свързани с него.

В чл. 6, параграф 1, буква „в“ от Регламента е предвидено, че обработването е законосъобразно, когато е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора. Съгласно чл. 6, параграф 3 основанието за обработване, посочено в буква „в“ следва да е установено от правото на Съюза или правото на държавата членка, което се прилага спрямо администратора.

ЗГР се явява специален, по отношение предоставянето на достъп до данните, съдържащи се в РН - НБД „Население“, като в чл. 106, ал. 1 от същия закон, са нормативно установени условията, при наличието на които може да бъде предоставен достъп. Съгласно чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗГР данни от ЕСГРАОН се предоставят на държавни органи съобразно законоустановените им правомощия. За да е налице възможност за предоставяне на достъп до личните данни на физическите лица, то тази възможност следва да бъде изрично законово регламентирана (т.е. законът да установява връзка между упражняването на определени правомощия на държавния орган и необходимостта от предоставяне на достъп, за да бъдат упражнени тези правомощия).

Съгласно чл. 7, ал. 5 от Закона за закрила на детето (ЗЗДт) централните органи на изпълнителната власт са задължени своевременно да оказват съдействие и да предоставят **информация** (а не достъп до лични данни), на ДАЗД при изпълнение на служебните им задължения. В тази връзка, и към настоящия момент, ГД ГРАО своевременно предоставя информация по постъпили писмени запитвания от ДАЗД.

С оглед спецификата на личните данни и особената закрила, която законодателството урежда по отношение на тях, наличието на подходящо законосъобразно и валидно основание е задължителна предпоставка за предоставянето на достъп до лични данни.

От изложеното по-горе, може да се направи обосновано предположение, че Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“, при спазване на изискванията на чл. 7, ал. 5 от Закона за закрила на детето следва да предоставя достъп до изискваната информация от Държавна агенция за закрила на детето.

Във връзка с горното и на основание чл. 58, ал. 3 от Общия регламент за защита на данните, Комисията за защита на лични данни изрази следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Предвид липсата на правно основание по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 3 от Закона за гражданската регистрация и при отчитане на целите, за които е създаден регистър ЕСГРАОН, Комисията за защита на личните данни не разрешава предоставянето на директен достъп до него.

2. Няма пречка законовата цел, преследвана от Държавна агенция за закрила на детето за получаване на информация, извършване на проверка и осъществяване на достъп, да бъде постигната чрез осъществяване на справки в електронен вид от системата на ЕСГРАОН, по реда предвиден в Закона за електронното управление, за което не е необходимо разрешение за достъп по чл. 106, ал. 1, т. 3 от Закона за гражданската регистрация.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венцислав Караджов

Членове: Цанко Цолов

Цветелин Софрониев

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 5 (80) 2019 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Уеб сайт на КЗЛД: www.cdpd.bg

Разпространява се в електронен вид

ISSN 2367-7759